

A large, stylized teal 'V' shape that spans the entire width of the page, with its top extending beyond the top edge. It is composed of two main diagonal strokes meeting at a point in the center.

101

CAPACITY BUILDING
FOR DEVELOPING VETRIANGLE

vetriangle
acting together

016-1-PL01-KA202-026592

Mokymosi darbo vietoje skatinimas, remiantis profesinio švietimo trikampių

VETriangle

Intelektinis rezultatas Nr. 1

Gėjų ugdymas VETriangle sukūrimui

01.10.2016 – 31.03.2017

Verein für Europäische Sozialarbeit, Bildung und Erziehung e.V.

Turiny

Ižanga.....	6
Atspirties taškas - Vokietija	7
Apžvalga.....	7
Elementai.....	7
Mokymas	8
Kas moko?.....	9
Tikslinė grupė.....	9
Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija	10
Darbu paremtas mokymas	11
Socialinis pripažinimas.....	12
Problemos / Iššūkliai.....	12
Bandymai / Geroji praktika.....	13
Rekomendacijos	14
Ispanija.....	16
Tarpinės organizacijos	16
Apžvalga.....	16
Elementai.....	17
Mokymas	19
Kas moko?.....	20
Tikslinė grupė.....	21
Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija	22
Darbu paremtas mokymas	22
Socialinis pripažinimas.....	22
Problemos / Iššūkliai.....	23
Bandymai / Geroji praktika.....	23
Rekomendacijos	25
Lenkija.....	26
Tarpinės organizacijos	26
Apžvalga.....	26
Elementai.....	26

Mokymas	28
Kas moko?	28
Tikslinė grupė	30
Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija	30
Darbu paremtas mokymas	31
Problemos / Iššūkiai	32
Bandymai / Geroji praktika	34
Rekomendacijos	35
Lietuva	37
Tarpinės organizacijos	37
Apžvalga	37
Elementai	37
Mokymas	39
.....	39
Kas moko?	40
Tikslinė grupė	40
Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija	40
Darbu paremtas mokymas	41
Socialinis pripažinimas	41
Problemos / Iššūkiai	41
Bandymai / Geroji praktika	43
Rekomendacijos	43
Turkija	45
Tarpinės organizacijos	45
Apžvalga	45
Elementai	45
Mokymas	47
Kas moko?	48
Tikslinė grupė	50
Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija	50
Darbu paremtas mokymas	51
Socialinis pripažinimas	52

vetriangle
acting together

Problemos / Iššūkiai.....	52
Bandymas / Geroji praktika	53
Rekomendacijos	54
Perėjimas į IO2.....	55

Erasmus+

Susijusios organizacijos ir projekto partneriai:

Kielce Technology Park

KTP

Instituto Especifico de formacion profesional superior Miguel Altuna

MAI

Kocaeli il egitim Mudurlugu

KPDONE

UAB "Globalios Idėjos"

GI

Verein für EUropäische Sozialarbeit, Bildung und Erziehung e.V.

VESBE

Ižanga

Šis intelektinis rezultatas orientuotas į tarpinių organizacijų vaidmenį skirtingose partnerių šalyse. Vokietijos dualinio švietimo sistema ir tarpinių organizacijų vaidmuo bei atsakomybė yra laikoma pavyzdžiu ir siektinu modeliu. Atkreipkite dėmesį, kad šio rezultato tikslas nėra išsamiai apibūdinti ir palyginti skirtingas sistemas ir visus jų aspektus.

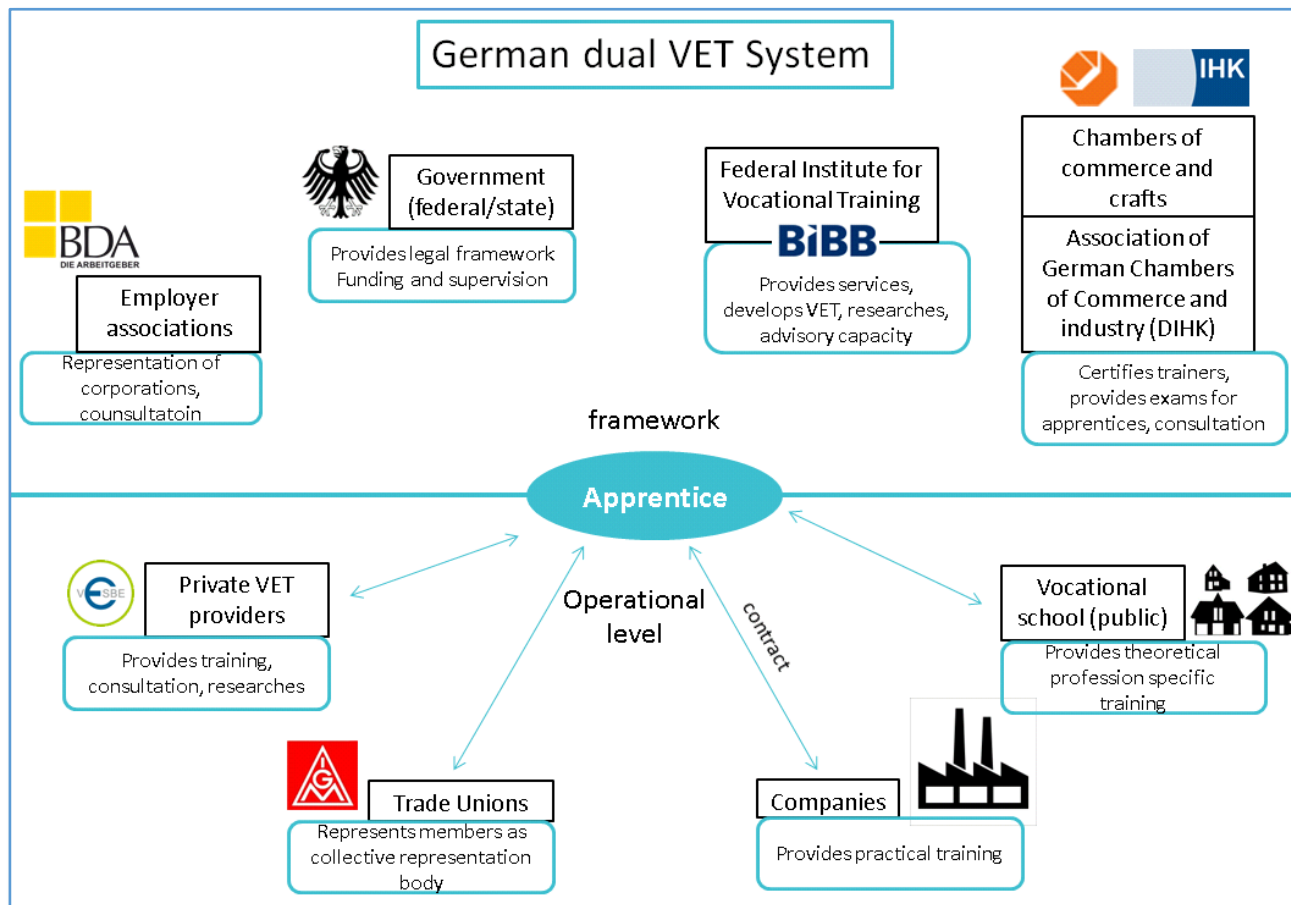
Pagrindinis šio rezultato tikslas - parengti pritaikomą planą, kuris pateiktų išsamius geriausios praktikos pavyzdžius bei galėtų būti naudojamas kaip gairės plačiąją prasme.

Jei nėra nurodytas konkretus informacijos šaltinis, tai pateikiama informacija yra paremta projekto partnerių ir dalyvių diskusijų rezultatais, atliktais tyrimais bei jų interviu su konkrečiomis tarpinėmis organizacijomis.

Atspirties taškas - Vokietija

Dėl tarpinių organizacijų vaidmenims skiriamo dėmesio pateikta apžvalga yra naudojama kaip atspirties taškas, skirtas išsamiai analizei kuriant VETriangle gaires.

Apžvalga

Elementai

Šios organizacijos ir institucijos yra Vokietijos profesinio mokymo tarpinės organizacijos:

- BIBB
- Rūmai
- Federalinė ir valstijos vyriausybė
- Įmonės
- Darbdavių asociacijos
- Profesinės sąjungos ir darbuotojų asociacijos
- Profesinio mokymo paslaugų teikėjai

- Tyrimų organizacijos, tokios kaip universitetai, fondai ...

Svarbi vokiečių sistemos ir profesinio mokymo srities specifikacija yra kooperatinis federalizmas (skirtumas tarp federalinės vyriausybės ir žemių). Švietimo ir profesinio mokymo srityje federalinė vyriausybė yra atsakinga už mokymąsi įmonėse, o federalinės žemės rūpinasi profesiniu mokymu mokyklose.

Profesinio mokymo įstatyme apibrėžiami skirtingi tarpinių organizacijų vaidmenys ir jų užduotys (vadinamos kompetentingomis įstaigomis). Kiekvienas jų turi komitetus, atstovaujančius darbdaviams, profesinėms sąjungoms ir mokytojams. Jų pagrindinė funkcija yra konsultavimas profesinio mokymo klausimais ir profesinio mokymo programų įgyvendinimo reguliavimas.

Tarpinės organizacijos kartu su federalinės valstybės bei žemių atstovais dalyvauja pagrindinėje BIBB valdyboje.

Mokymas

Šiek tiek informacijos apie Vokietijos dualinę sistemą:

- Įprastai pameistriai pradeda mokytis būdami nuo 16 iki 18 metų ir baigę privalomą išsilavinimą
- Tikslas: "Pagrindinis mokymo tikslas - sudaryti jaunimui galimybę įgyti visapusišką profesinę kompetenciją, kad jie galėtų veiksmingai, efektyviai ir novatoriškai, savarankiškai ir bendradarbiaudami su kitais darbuotojais atlikti savo darbo užduotis".
- Kompetencijos ir profesinio mokymo klausimai reglamentuojami Profesinio mokymo įstatyme
- Baigiamasis egzaminas apima keturias - penkias tipines specializacijos sritis. Baigiamasis egzaminas sudaromas remiantis darbine aplinka bei profesijos procesais.
- Federalinė ekonomikos ir technologijos ministerija yra atsakinga už individualių profesijų, kurioms reikalingas formalus mokymas, patvirtinimą. Federalinės švietimo ir mokslo ministerijos sutikimas yra privalomas
- Mokymo reguliavimo standartai užtikrina vienodą nacionalinį standartą → jie pateikia profesijos pavadinimą, mokymo trukmę, profesijos apibūdinimą, mokymo programos struktūrą ir egzaminų reikalavimus
- Kiekvienai profesijai yra sukurama standartų struktūra paremta mokymo programa
- Kadangi švietimo klausimai priklauso federalinių žemių kompetencijai, todėl yra sudarytas nuolatinis visų federalinių žemių komitetas, kuris svarbiausiais mokyklos ir aukštojo mokslo aspektais turi pasiekti bendrą sutarimą.

Kas moko?

Vokietijos dualinio profesinio mokymo sistemoje yra įvairių mokytojų ir instruktorių, turinčių skirtingas užduotis ir pareigas:

- Valstybinės profesinės mokyklos
- Privačios arba valstybinės įmonės
- Nepriklausomos privačios profesinės mokyklos

Pameistrystė Vokietijoje sujungia teorinį ir praktinį mokymą profesinėje kolegijoje su konkrečiu darbu pagrįstu mokymu įmonėje. Apie 70% turinio yra praktika, likusi dalis yra teorija. Pameistrystė paprastai trunka 2-3,5 metus, priklausomai nuo profesijos. Visi absolventai laiko egzaminus ir gauna pažymėjimą iš rūmų.

Pameistrystės laikotarpiui įmonės ir mokiniai pasirašo sutartį, kurią mokinys ar įmonė gali atšaukti nepasibaigus bandomajam laikotarpiui (1-4 mėnesiai). Šiuo metu atšaukiama apie 24% sutarčių. Pabaigus pameistrystę įsidarbinimo tikimybė yra didelė, 58% baigusiujų įsidarbina pagal įgytą specialybę. Tolimesnės galimybės yra mokymasis ar papildomas išsilavinimas.

Mokymo darbuotojai:

- Profesinių mokyklų mokytojai: (studijuoja universitete → bakalauro orientuotas į profesinę sritį, magistras orientuotas į dalykinę discipliną + bandomasis laikotarpis)
- Praktikos mokytojai ("įprasti" įmonių darbuotojai, turi būti sertifikuoti pagal mokytojų tinkamumo tvarką → Ausbilder-Eignungsverordnung, AEVO)

Šio atskyrimo dėka Vokietijos sistema yra lanksti ir pritaikoma. Pavyzdžiui, profesinio mokymo mokytojai, įgiję reikiamų praktinio turinio įgūdžių ir profesinį išsilavinimą, turi galimybę pedagoginių komponentų ir sąlygų persikvalifikavimui universitete. Prekybos rūmai ir amatų rūmai turi kvalifikaciją ir taisyklių skirtumų. Be mokytojų tinkamumo tvarkos yra papildomų profesinio mokymo mokytojų ir instruktorių sertifikavimo ir kvalifikavimo galimybių:

- Pradinio ir tęstinio mokymo pedagogo pažymėjimas (geprüfter Aus- und Weiterlungspädagoge)
- Profesinio mokymo pedagogo pažymėjimas (geprüfter Berufspädagoge)
- Be šių formalių pažymėjimų, yra įvairių neformalių papildomos kvalifikacijos įgijimo būdų, be to pačios įmonės siūlo instruktorių apmokymus.

Vokietijos dualinei profesinio mokymo sistemai kuriant švietimo ryšius ir grandines yra gyvybiškai svarbus profesinio mokymo instruktorių, specialistų ir pagrindinių veikėjų bendradarbiavimas.

Tikslinė grupė

Vokietijoje specializuoti mokymo pasiūlymai kuriami įvairioms tikslinėms grupėms, pavyzdžiui:

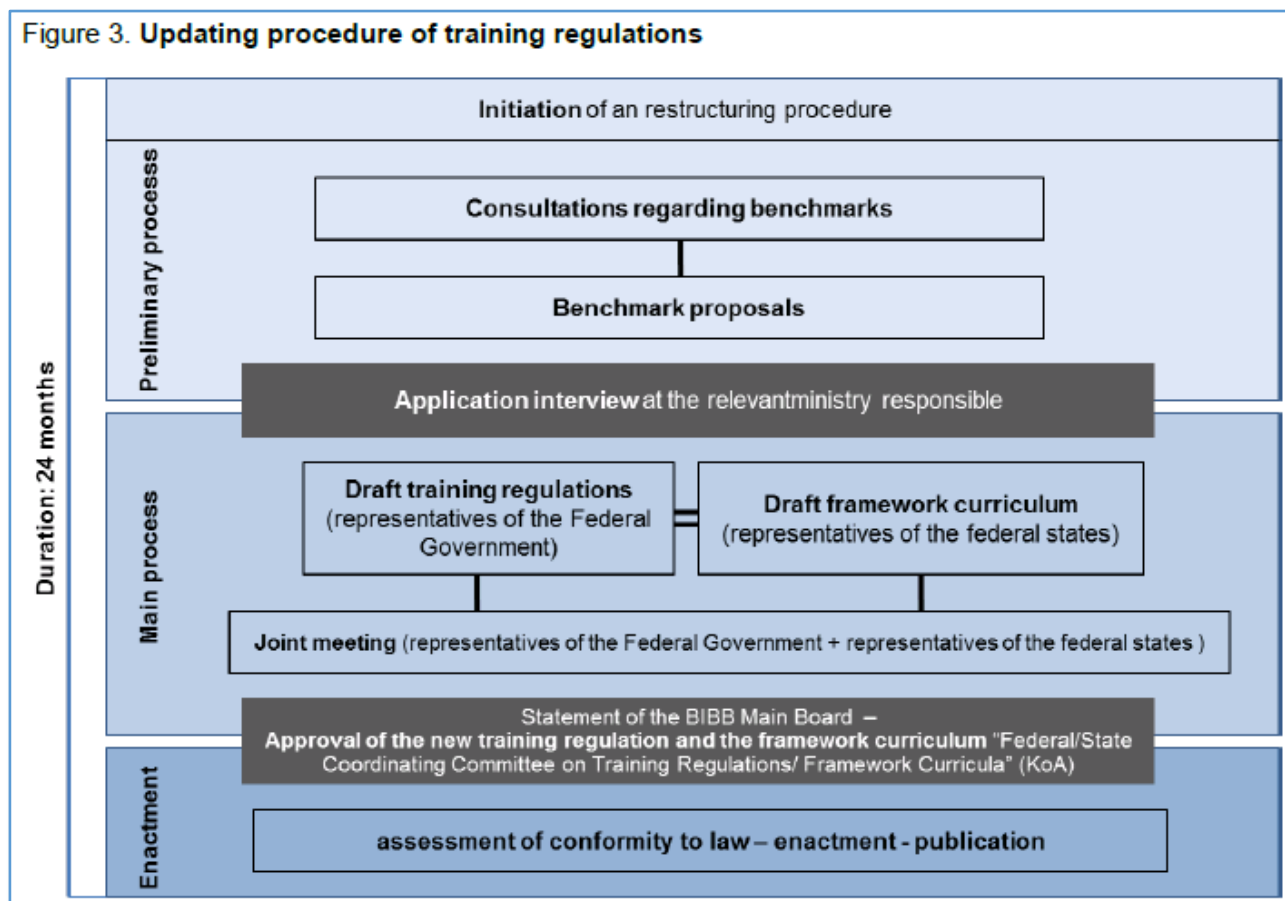
- Jaunimui

- Bedarbiams
- Migrantams
- Neįgaliesiems

Siekiant kuo aukštesnio švietimo ir profesinio mokymo sistemos pralaidumas, be "standartinių" aukštojo ir papildomo išsilavinimo galimybių Vokietijoje vis daugėja papildomų mokymo ir švietimo programų. Pavyzdžiui, pasirengimo priemonės nebaigusiems mokyklos ar neatrinktiems pretendents. Tai yra tam tikri laipsniai tarp vidurinio išsilavinimo ir pameistrystės.

Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija

Figure 3. Updating procedure of training regulations

Vokietijoje mokymo programų kūrimo ir modifikacijos užduotimis dalijasi vyriausybė ir BIBB. Reikia pažymėti, kad mokymo planai ir mokymo programos yra standartizuotos. Be to, šiais klausimais rūmai bei specializuotos profesijų / sektorių asociacijos yra svarbūs suinteresuotieji asmenys. Jie gali teikti pakeitimų ir modernizavimo pasiūlymus BIBB ir pagrindinei valdybai. BIBB atsakinga ir už su profesiniu mokymu susijusius

mokslinius tyrimus, daugybės universitetų, asociacijų, prekybos rūmų bei fondų, vykdančių profesinio mokymo srities tyrimus, valdymą.

Mokymo modernizavimą valdo BIBB, federalinės ir žemių vyriausybės, darbdavių organizacijos ir profesinės sąjungos. Visi šie suinteresuotieji subjektai prieš modernizavimą susitaria dėl pagrindinių adaptacijos aspektų. Vokietijoje šis principas vadinamas konsensuso ir yra puikus gerai veikiančios viešojo ir privataus sektorių partnerystės pavyzdys, nes visos tarpinės organizacijos tvirtina, kad profesinis mokymas turi atitikti pramonės poreikius. Vokietijoje pameistrystė ir papildomos mokymo galimybės nustatomos pagal pramonės poreikius, o ne remiantis "iš viršaus į apačią" politika. Už galutinį modernizavimo klausimų sprendimą yra atsakinga federalinė ministerija su federalinių žemių konsultacija.

Pameistrystės ir instruktorių egzaminavimas bei sertifikavimas yra kolegijų, bendradarbiaujančių su profesinėmis kolegijomis ir profesinėmis sąjungomis, atsakomybė.

Vokietijoje visi suinteresuotieji asmenys veikia bendro sutarimo principu. Tai reiškia, kad dvi kraštutinės institucijos, tokios kaip profesinės sąjungos ir darbdavių asociacijos, bendradarbiauja net ir konfliktuose. Kaip to pasekmė - streikų skaičius Vokietijoje yra gana žemas. Tai taip pat garantuoja didelę tikimybę, kad priimtą bendrą susitarimą toleruos visi profesinio mokymo suinteresuotieji asmenys, o tai reiškia stiprų ir produktyvų bendradarbiavimą. Pakeitimai ir taisyklės taip pat prisitaiko prie šio principo ir nėra įgyvendinami prieš išreikštą socialinio partnerio valią. Pagrindinis trūkumas – šis principas lėtina profesinio mokymo sistemos modernizavimą ir galiausiai gali jį sustabdyti.

Darbu paremtas mokymas

Vokietijos dualinei profesinio mokymo sistemai būdingas į veiksmus orientuotas pedagoginis požiūris, siekiantis visuotinės profesinės kompetencijos.

Pagrindinė kompetencija šiame metode yra profesinės veiklos kompetencija (BIBB sukūrė kompetencijų pagrindu pagrįsto mokymo reglamentavimą).

Figure 1. Elements of vocational action competence

Source: ReferNet Germany.

Dėl įmonėse organizuojamų mokymų, paremtų realaus darbo reikalavimais ir aplinka, didelės apimties Vokietija yra laikoma sektinu darbu paremto mokymo pavyzdžiu.

Socialinis pripažinimas

Vokietijoje socialinis pripažinimas yra aukštas ne tik dėl istorinių priežasčių, bet ir dėl didelio procento vokiečių, kurie savo profesijų išmoko dualinėje pameistrystės programoje. Tai akivaizdu ir iš pameistrystės mokymo vietų skaičiaus: 2013 m. Vokietijoje buvo pasiūlyta 562 200 vietų 542 500 įmonėse.

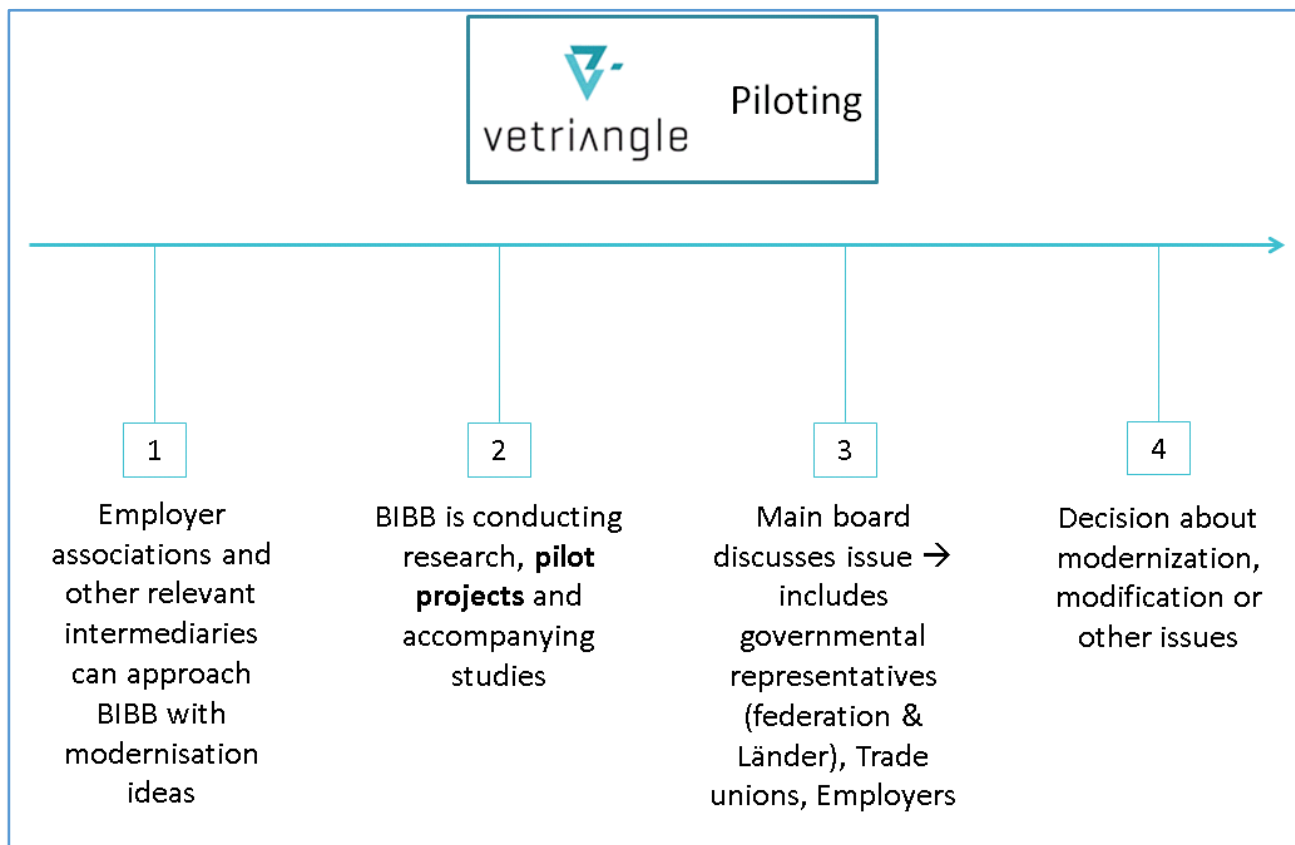
Problemos / Iššūkiai

Ne visoms profesijoms ir pramonės sektoriams tinka dualinio mokymo koncepcija. Vokietijoje yra keletas sričių, tokių kaip sveikatos apsauga, švietimas, kuriose yra dualinio mokymo elementų, bet įprastos pameistrystės nėra. Pameistrystė yra orientuota į prekybos, pramonės, paslaugų ir amatų sektorius.

Dėl demografinių problemų ateityje numatoma didesnė aukštojo mokslo ir dualinės sistemos konkurencija. Dėl to kai kuriuose sektoriuose kyla (iškil) problemos ieškant tinkamai kvalifikuotų mokinių. Kai kuriose Vokietijos sistemos srityse yra iki šiol neišspręstų problemų, susijusių su paklausa ir pasiūla.

Ši problema gali padėti išspręsti kitą natūralų pameistrystės sistemos trūkumą - konkurenciją tarp pameistrystės mokinių. Kadangi bendrovės pasirenka pameistrystės mokinius, kurie geriausiai atitinka jų poreikius, tai kandidatams, turintiems žemą kvalifikaciją arba neturintiems mokyklos baigimo pažymėjimo, gali būti sunku patekti į pameistrystę. Šiems žmonėms valstybė siūlo kitokias paramos galimybes.

Bandymai / Geroji praktika

Vokietijos gerosios praktikos pavyzdžiai apima finansinį įnašą į švietimo sistemą, skirtą švietimo ir mokymo išlaidoms.

Norėdami pateikti realų pavyzdį, BIBB įvertino 2012 - 2013 m. pameistrystės programas ir pateikė duomenis apie įmonių išlaidas mokymams:

2012 - 2013 m. pameistrystės bendros mokymosi išlaidos vienam mokiniui vidutiniškai buvo 17 933 eurai. Šios išlaidos apima personalo išlaidas mokytojams ir mokiniams, įrangos išlaidas ir kitas išlaidas, pavyzdžiui, rūmų mokesčius, administravimą... Žiūrint į gerąją pusę, pameistrystės mokiniai jau yra produktyvūs ir prisideda prie įmonių pelno. Vieno mokinio našumas siekia apie 12.535 € per metus. Taigi dėl šios priežasties vidutiniškai vieno mokinio išlaidos buvo tik 5,398 €. Įprastai šios išlaidos laikomos vidutinės ir ilgos trukmės investicijomis. Nepaisant to, 28% mokinių generuoja pajamas (išsamią informaciją galima rasti šiame sąrašė: <https://www.bibb.de/de/11060.php>). Visos Vokietijos duomenys apie 2012 m. pameistrystę skaičiuojami

1,43 mokiniams. Išlaidos 25,6 milijardai eurų, našumo grąža 17,9 milijardai eurų, rezultatas įmonės už mokymus sumokėjo 7,7 milijardo eurų.

Į ką dar reikėtų atsižvelgti vertinant pameistrystės investicijas ir mokymo išlaidas yra įdarbinimo sąnaudos. Bendrovei kvalifikuoto darbuotojo iš darbo rinkos įdarbinimas vidutiniškai kainuoja 8 715 eurų. Tokių išlaidų galima išvengti, jei bendrovė pasirūpina kvalifikuoto personalo poreikiais per pameistrystės mokymus.

Įmonėms tenka ypatingas vaidmuo, susijęs su mokymais ir dualiniu profesiniu švietimu. Be vidinių mokymų, jie taip pat yra tiesioginiai mokinių partneriai. Pažymėtina, kad tik penktadalis įmonių teikia mokymus.

Privalumai įmonėms, teikiančioms dualinį mokymą:

- Užtikrinamas kvalifikuotų ir įgudusių darbuotojų poreikio patenkinimas
- Aukšta kokybė
- Didelis našumas
- Įmonė turi tiesioginę įtaką mokymų turiniui ir gali susiformuoti galimus būsimus darbuotojus
- Didesnis produktyvumas ir naujovės, taip pat paslaugų ir produktų kokybė
- Didelė investicijų grąža ilguoju laikotarpiu
- ĮSA (įmonių socialinė atsakomybė)
- Naujų darbuotojų įdarbinimo laikas nėra toks brangus ir neužima tiek daug laiko kai įdarbinamas pameistrystės mokinys, nes kiekvienas mokinys jau apmokytas darbo vietoje ir įmonės pažįsta savo mokinius (ir atvirkščiai). Tai sutaupo atlyginimų išlaidas įdarbinančiai įmonei. Permokymas retai reikalingas.
- Įmonė neprivalo įdarbinti pameistrystės mokinių
- Mokiniai ugdo kompetencijas ir atlieka realias darbo užduotis
- "Namuose užauginti" pameistrystės mokiniai identifikuoja savo darbdavius ir gali būti lojalūs krizės metu.

Rekomendacijos

Bendrosios

- Kai kuriose sistemos dalyse yra tikslinga pritaikyti pameistrystę ir dualinio mokymo programas modulinio požiūriu. Tai yra skirta daliniams kvalifikacijos kursams ar programoms konkrečioms tikslinėms grupėms

vetriangle
acting together

- Nepaisant geros pameistrystės mokymo reputacijos, jauni žmonės turi tendenciją stoti į universitetą, bet ne dalyvauti pameistrystės mokymuose. Viešinimo kompanijos buvo organizuojamos, bet papildomos pastangos yra reikalingos, siekiant sustabdyti šią tendenciją
- Bandymų aplinka naujam turiniui, mokymo programoms ir kursams galėtų būti perspektyvus požiūris į greitesnį sistemos modernizavimą ir įvairių profesijų mokymus. Tai galėtų apimti bandymus ir bandomuosius kursus, konsultuojantis su visomis suinteresuotosiomis tarpinėmis organizacijomis vietos lygiu.

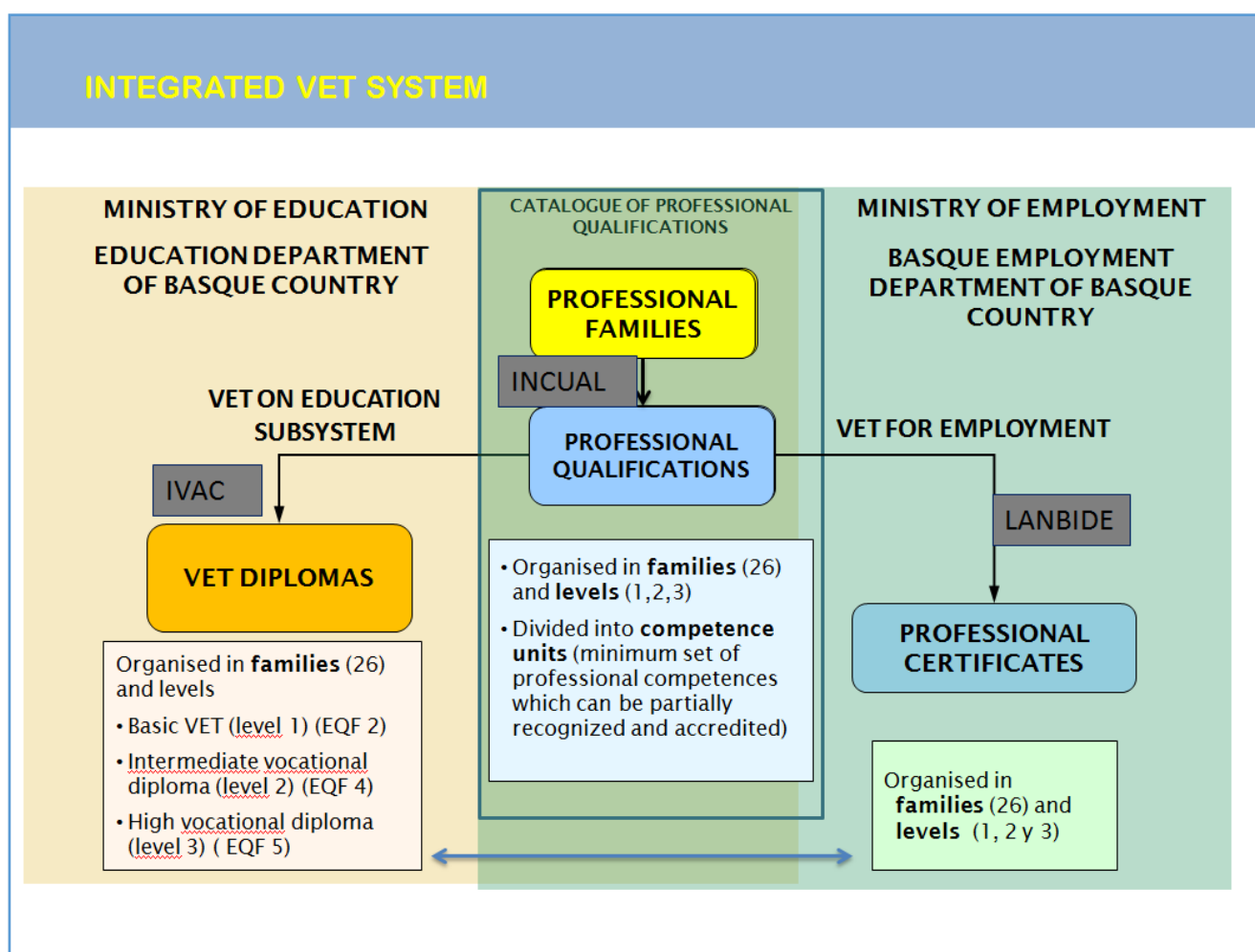

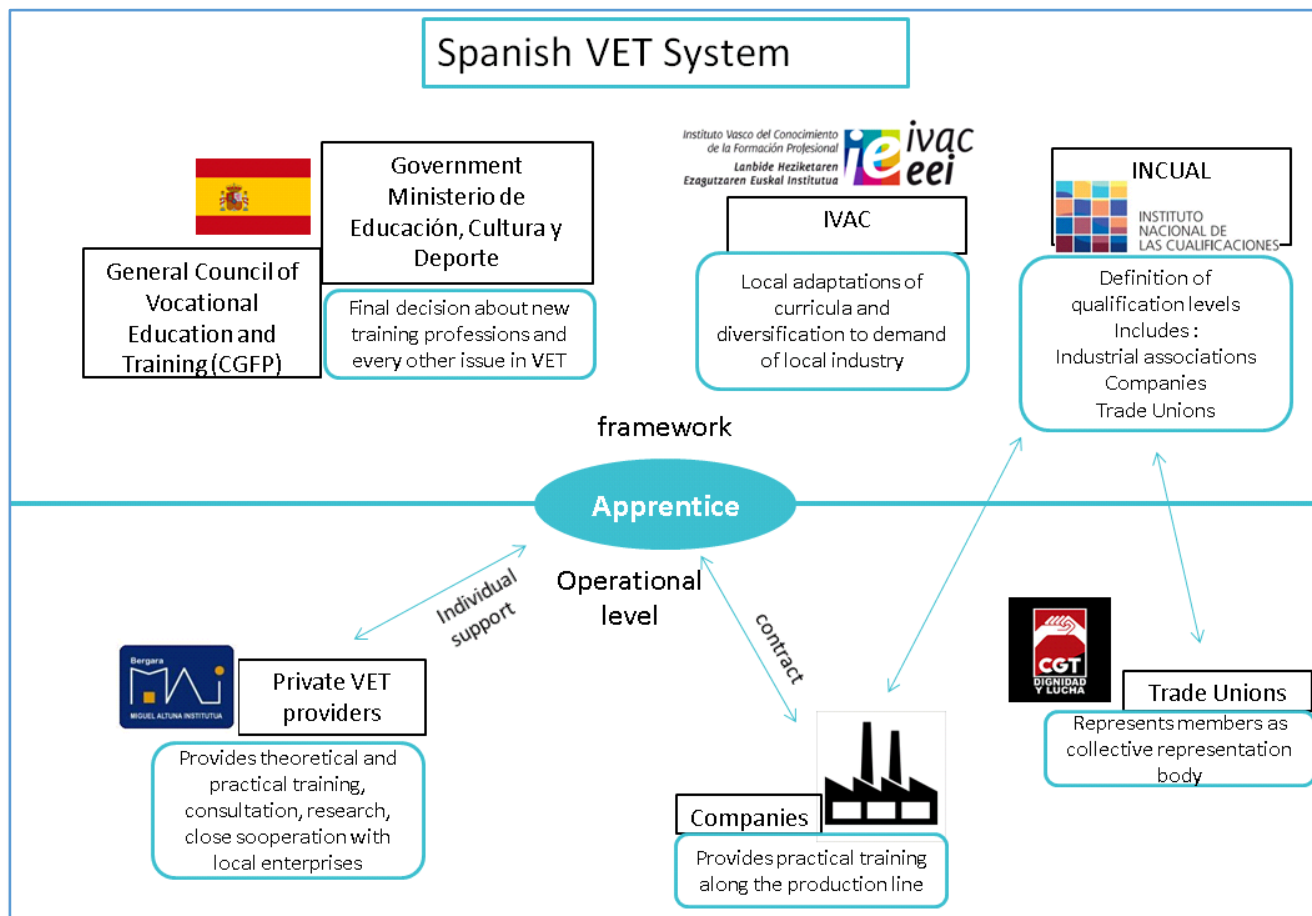
Erasmus+

Ispanija

Tarpinės organizacijos

Apžvalga

Elementai

Ispanijos profesiniame mokyme yra dvi pagrindinės tarpinės organizacijos: INCUAL ir regioninė institucija. Šiuo atveju Baskų krašte ji yra is-IVAC.

INCUAL atlieka švietimo sistemos stebėjimo vaidmenį, kokybės užtikrinimą, mokymų organizavimą ir naujų nacionalinių profesinių standartų atitiktį. INCUAL buvo sukurtas 1999 m. Kovo 5 d. Karaliaus dekretu Nr. 375/1999. Tai techninis instrumentas, turintis pajėgumus ir nepriklausomybę bei remiantis Ispanijos generalinę profesinio mokymo tarybą tam, kad būtų įgyvendinti nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir profesinio mokymo tikslai (Ispanijoje žinomas kaip SNCFP). Ši institucija yra atsakinga už naujų kvalifikacijų nustatymą. Naujos kvalifikacijos kūrimui INCUAL turi bendravimo ir informacijos iš įmonių ar asociacijų rinkimo taisyklės ir metodus (klausimynas, MAI, 2 psl.). INCUAL tai ne viena tarpinė organizacija, ji dirba su pramonės asociacijomis, įmonėmis ir profesinėmis sąjungomis sudarydama 26 darbo grupes 26 profesijų sekcijoms. Kiekvienas suinteresuotasis asmuo gali prisidėti ir išreikšti savo poreikius kuriant naują kvalifikaciją. Pažymėtina, kad visus profesinio mokymo srities sprendimus priima vyriausybės įstaigos ir institucijos. Įmonės ir kiti suinteresuotieji asmenys gali pateikti savo poreikius ir pasiūlymus, tačiau galutinis

sprendimas lieka centrinei vyriausybei. Be abejo didelėms įmonėms lengviau būti pastebėtoms ir įtrauktoms į sprendimų priėmimo procesą. Regioniniu lygmeniu IVAC kaip regioninė vyriausybė agentūra yra atsakinga už prisitaikymą ir diversifikavimą Baskų regione, bet nėra leidžiamas naujų kvalifikacijų kūrimas be INCUAL pritarimo.

Pavyzdžiui, INCUAL gali pateikti nacionalinį mechatronikos profesijos standartą, kuris gali būti pritaikytas prie regiono konteksto ir vietinių įmonių poreikių.

Profesinės sąjungos minėtose INCUAL darbo grupėse dalyvauja tik tada, kai yra apibūdinama nauja kvalifikacija. Palyginus su Vokietijos "konsensuso principu", Ispanijoje bendro susitarimo tarp profesinių sąjungų ir darbdavių asociacijų dėl bendros pramonės paramos ir dualinės profesinio mokymo sistemos nėra. Profesinės sąjungos kaip tarpinės organizacijos mokymo procese tiesiogiai nedalyvauja, nebent mokiniai įsidarbina įmonėse ir tampa darbuotojais. Viena iš pagrindinių pareigų yra užtikrinti, kad nebūtų darbo užmokesčio sumažinimo ir mokinytų neatliktų tokio paties darbo, kaip visiškai apmokytas ir kvalifikuotas darbuotojas. Lyginant su Vokietija ir kitų partnerių šalimis, Ispanijoje profesinių sąjungų kaip tarpinių organizacijų įtaka ir vaidmuo galėtų būti tobulinamas.

Profesinio mokymo tiekėjai atlieka tam tikrą jungiamąjį vaidmenį, kaip tiltas tarp įmonių ir sprendimus priimančių vyriausybės institucijų.

Egzaminą atlieka patys mokytojai. Esantys rūmai nežino dualinės sistemos pakankamai gerai, kad galėtų būti svarbiu pokyčių veiksniumi, todėl jų negalima palyginti su atitinkamomis organizacijomis Vokietijoje.

Ispanijos profesinio mokymo dualinę sistemą valdo darbo ar švietimo institucijos, bet ne socialiniai partneriai. Profesinio mokymo bendroji taryba yra patariamoji institucija profesinio mokymo klausimais. Kartu su kitais suinteresuotaisiais asmenimis, pavyzdžiui kompanijomis, gali pasiūlyti mokymo profilius 26 darbo grupėse / profesijų sekcijoms. Profesinius standartus ir reikšmingus reglamentus INCUAL apibūdina Nacionaliniame profesinių kvalifikacijų kataloge (CNCP).

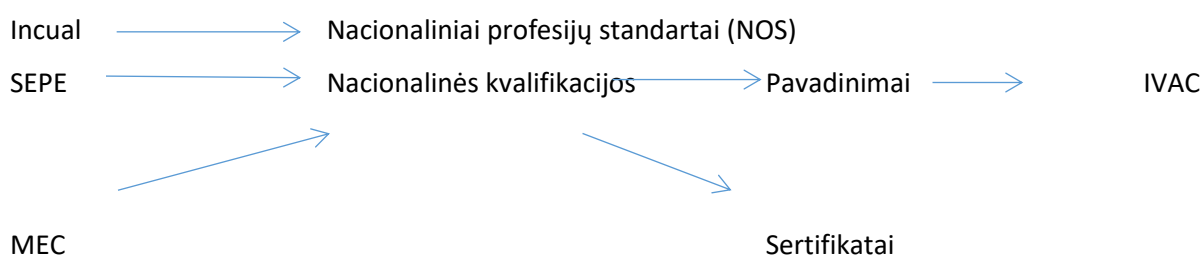
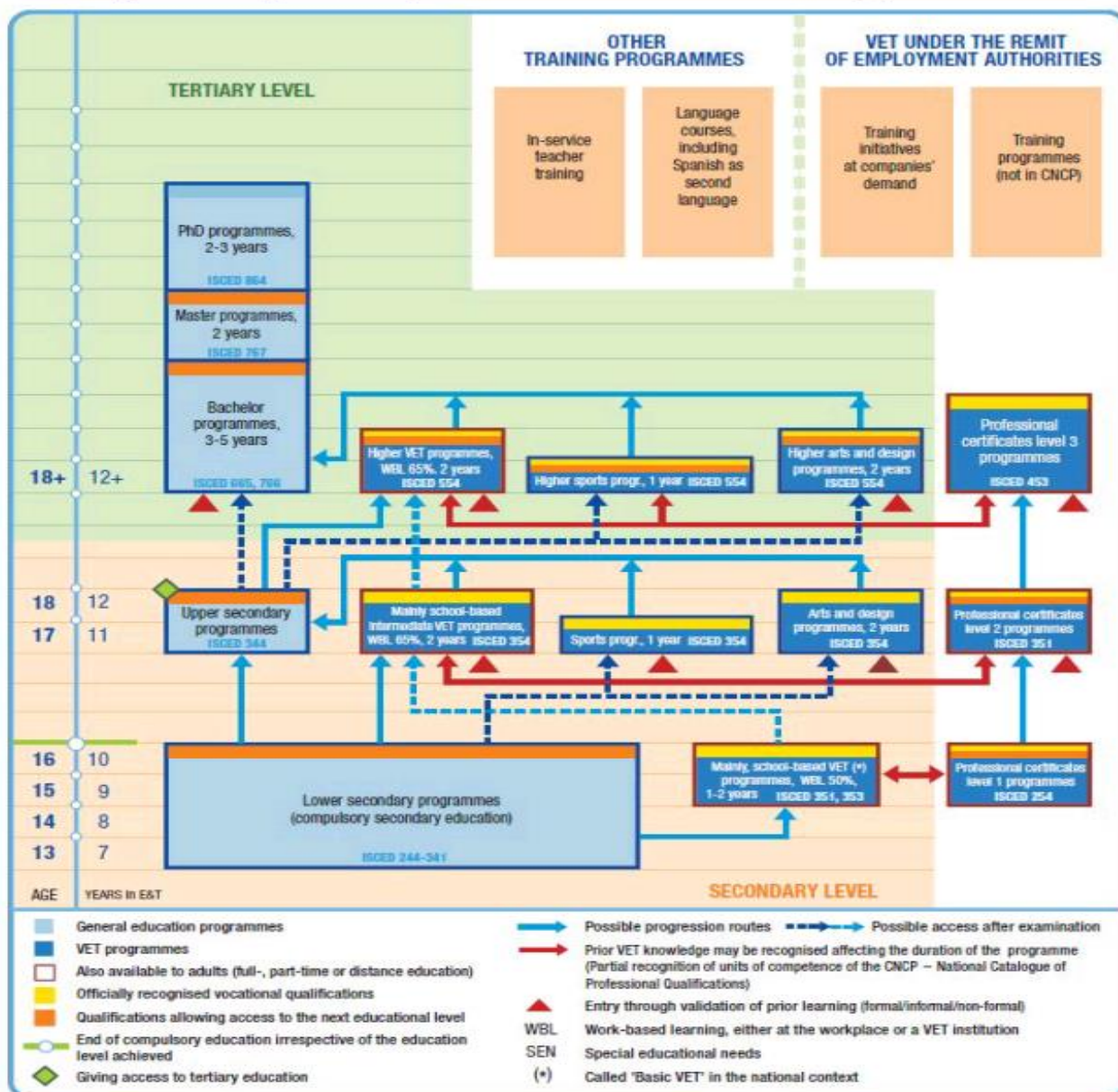

Figure 12. Diagram of the Spanish education and vocational training system

NB. ISCED -P 2011. EQF levels have not yet been defined
Source: Cedefop and Refernet Spain.

Tipinė dualinė mokymo programa profesinėse mokyklose trunka dvejus metus ir apima teorinius ir praktinius komponentus bei atitinkamo turinio darbą ne visa darbo dieną įmonėje.

2014 m. rugsėjo mėn. buvo išleistas naujas įstatymas (švietimo įstatymas - LOMCE), kuris reglamentavo naują profesinio mokymo lygį (pagrindinis profesinis mokymas). Šis naujas lygis skirtas 15 metų mokiniams,

baigusiems trejų metų privalomą vidurinį išsilavinimą. Mokymas leidžia gauti oficialią kvalifikaciją ir užtikrina prieigą prie tarpinių profesinio mokymo programų.

Kas moko?

Ispanijos sistemoje įmonėje vykstantiems vidiniams mokymams yra labai gerai įrengtos praktiniams mokymams skirtos profesinės mokyklos. Šiame kontekste svarbu pabrėžti aukštą pedagoginę, organizacinę ir administracinę švietimo ir mokymo paslaugų teikėjų autonomiją. Profesinio mokymo teikėjai sukuria darbo ir mokymo aplinką, kuri yra artima realioms gamybos linijoms. Norėdami to pasiekti, jie turi specialias profesines dirbtuves, laboratorijas ir įrangą, skirtus atlikti visa praktinio mokymo turinį. Jei taip nėra, profesinio mokymo paslaugų teikėjai glaudžiai bendradarbiauja su įmonėmis ir mokymams naudoja jų įrangą ir įrengimus. Gautas profesinio mokymo paslaugų teikėjo teorinio ir praktinio mokymo turinio derinys apima daugiau nei 60 % mokymo programos. Mokymas įmonėje dažniausiai laikomas papildomu mokymu, siekiant įgyti patirties realių gamybos procesų metu. Šis mokymas dualiniame profesiniame mokyme sudaro apie trečdalį kiekvienos mokymo programos. Pagrindiniai praktiniai mokymai yra atliekami profesinėse mokyklose, o įmonės teikia realią mokymo patirtį gamybos linijose. Abi sritys papildo viena kitą, todėl visos temos yra įtrauktos į kiekvieną individualų tvarkaraštį. Be abejo tai reikalauja daug profesinės mokyklos atstovų pastangų. Dar labiau šią problemą apsunkina tai, kad ne visi mokiniai mokosi dualinėje sistemoje. Mokymai įmonėje gali būti organizuojami lygiagrečiai praktiniam mokymui profesinėje mokykloje arba po jų. Kaip ir Vokietijoje, mokiniai pasirašo specifines sutartis ir jiems atlyginimus moka įmonės. Logiškai, įmonės taip pat moka savo instruktoriams.

Atsižvelgiant į INCUAL atliekamą lėtą visos šalies mokymo programų modernizaciją, įmonės pasidalina savo reikalavimais ir poreikiais su vietinėmis profesinėmis mokyklomis ir parengia specifines mokymo programas. Ypatingai naujų mokymo programų kūrimo pradžioje būna daug bendravimo tarp įmonių. Dėl šios priežasties daugiausiai informacijos apie modernizavimą ir pramonės poreikius pasikeičiama vietiniu ir regioniniu lygiu. Toks tarpinių organizacijų bendradarbiavimas yra formalizuotas bendradarbiavimo sutartimis. Šis bendradarbiavimas taip pat būna atvirkštinis kai mokyklos, matydamos mokinių praktinių įgūdžių trūkumą, pritaiko mokymo programas. Siekiant prisitaikyti prie realių pramonės poreikių ir užtikrinti šiuolaikišką mokymo turinį, tokie papildomi mokymai vėliau gali būti įtraukiami kaip reguliarius mokymų programos turinys. Įmonės naudą gauna iš mokymų, tuo tarpu profesinės mokyklos gauna galimybes į savo programas įtraukti modernią įrangą ir mašinas, o tai yra labai sėkmingas abiejų tarpinių organizacijų sąveika.

Kalbant apie mokytojus, Ispanijoje aiškiai išskiriami mokytojai mokyklose ir praktinių mokymų darbuotojai įmonėse. Nors dauguma mokytojų profesinėse mokyklose turi aukštąjį išsilavinimą, tai nėra reikalinga praktinių mokymų darbuotojams įmonėse. Įmonės turi visišką praktinio mokytojo pasirinkimo laisvę. Įmonė

gali pasirinkti pagal darbo patirtį arba atitinkamus universitetinius laipsnius, priklausomai nuo to, kokios kvalifikacijos ir įgūdžiai yra labiau vertinami. Iki šiol Ispanijos profesinio mokymo sistemoje nėra specialių reikalavimų ar laipsnių, norint užimti mokytojo pareigas. Taip pat nėra reikalaujama konkretaus pedagoginio ar didaktinio mokymo.

Ispanijoje įmonių bendradarbiavimas, siekiant kartu parengti mokymo programas nėra paplitęs, yra tik keletas pavyzdžių. Tai yra verta dėmesio dėl esamų vietinių pasikeitimų informacija ir bendravimo su profesinėmis mokyklomis apie mokymus ir poreikius. Bendradarbiavimo potencialas turėtų būti akivaizdžiausias profesinėms mokykloms, nes jie žino skirtingus poreikius.

Siekiant bendradarbiavimo buvo priimtas kvalifikacijų ir profesinio mokymo įstatymas, kuris sukūrė profesinių mokyklų tinklą, skirtą kokybės gerinimui ir mokymo programų suderinimui. Šis tinklas apima:

- Profesinio mokymo centrus
- Valstybines ir privačias mokyklas
- Nacionalinius informacijos centrus
- Nacionalinius užimtumo sistemos centrus (gali priklausyti nepriklausomoms bendruomenėms)
- Privačius centrus, kuriuos akredituoja Nacionalinė užimtumo posistemė

Yra įvairių mokymo galimybių:

- Mokymai įmonėse ir individualūs mokymai yra visiškai arba iš dalies finansuojami iš valstybės lėšų kaip paskatinimas atitikti specialius įmonių ir darbuotojų poreikius.
- Modulinės mokymo programos (pvz., bedarbiams), kuriomis įgyjamas profesinis pažymėjimas, suteikiantis dalinę kvalifikaciją. Subsidijuojami mokymų tipai yra šie:
 - Mokymo programos bedarbiams
 - Mokymo programos darbuotojams
 - Mokymo programos specialiųjų ugdymosi poreikių turinčioms grupėms ir ieškantiems darbo
 - Mokymo programos bedarbiams, į kurias įeina įdarbinimo priemonės
- Mokymo ir pameistrystės sutartys (dualinis modelis), kuris derina praktinį darbo mokymą su mokymu darbo vietoje ir dualinį profesinį mokymą.

Tikslinė grupė

Be tipinės vidurinių mokyklų absolventų tikslinės grupės yra ir specialių mokymo programų suaugusiems, neturintiems vidurinės mokyklos kvalifikacijos kaip suaugusiųjų švietimo programų dalis. Šios priemonės padeda įgyti aukštesniojo išsilavinimo pažymėjimus.

Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija

Kaip jau minėta, mokymo programas Baskų krašte sukuria IVAC, minimaliai nukrypstant nuo nustatytos mokymo programos (nacionaliniu lygmeniu). Programų pritaikymas ir modernizavimas yra labai lėtas, o naujų kvalifikacijų ir programų kūrimas gali užtrukti iki trejų metų! Papildomai INCUAL yra atsakinga už mokslinius tyrimus profesinio mokymo srityje. Vietinės profesinės mokyklos gali paremti mokslinių tyrimų veiklas ir dažnai yra efektyvesnės, ypač atsižvelgiant į vietos pramonės poreikius ir įgūdžių spragas.

Be pramonės poreikių modernizuoti, dar gali būti ir vyriausybės poreikiai konkrečiose srityse ir konkrečioms grupėms. Į šią paklausą gali būti įtrauktos mokymo programos tam tikroms tikslinėms grupėms, pavyzdžiui, neįgaliesiems ar bedarbiams, nes šioje srityje gali nebūti pramonės paklausos. Dėl šios priežasties siekiant sumažinti jaunimo nedarbą vyriausybė suinteresuota aktyvesniu įmonių dalyvavimu dualinėje sistemoje. Siekiant šio tikslo numatytas įmonių mokesčių sumažinimas ir socialinės sutartys.

Darbu paremtas mokymas

Maždaug penktadalis visų studentų mokosi dualinėje sistemoje. Bet net ir į įprastas mokymo programas yra įtraukiamas praktinis turinys, darbu ir veikla paremto mokymo elementai ir 360 valandų darbo patirtis įmonėse. Be to, profesinės mokyklos vis labiau pripažįsta praktinio mokymo vertę ir pereina prie darbu ir veikla paremto mokymo metodų bei turinio.

Dažnai mokymo programose yra tam tikra natūrali darbu paremto mokymo dalis dėl įmonių ir mokyklų susitarimo parengti jų poreikiams pritaiktą mokymo programą.

Socialinis pripažinimas

Profesinio mokymo socialinis pripažinimas šiuo metu keičiasi. Įprastai Ispanijoje jis nėra labai vertinamas, nes dauguma siekia universitetinio išsilavinimo. Per pastaruosius 5-10 metų pastebimas socialinio pripažinimo pasikeitimas. Žmonės pripažįsta, kad lyginant su universitetiniu išsilavinimu, profesinis išsilavinimas gali pasiūlyti geresnes įsidarbinimo galimybes ir panašų atlyginimą. Tai taip pat taikoma įmonėms, kurioms dualinis profesinis mokymas vis dar yra "naujas" požiūris. Tai gali būti pastebima iš vis didesnių dualinės sistemos mokinių ir profesinių mokyklų skaičių ir aktyvesnio įmonių dalyvavimo mokymuose. Tad aktualiausioms tarpinėms organizacijoms profesinis mokymo pripažinimas nėra problema. Vienintelis veikėjas, kuris dar nepripažino dualinio profesinio mokymo ir praktinio mokymo kaip visumos vertės, yra jau minėtos profesinės sąjungos.

Pastaraisiais metais profesinio mokymo socialinis pripažinimas pagerėjo ir tampa populiariesniu pasirinkimu pabaigus vidurinį išsilavinimą. Šiame kontekste svarbu pažymėti, kad Ispanijos ekonomika vis dar neatsigauna nuo 2008 m. ekonomikos krizės. 2015 m. jaunimo nedarbo lygis vis dar yra labai didelis – net 45,5%.

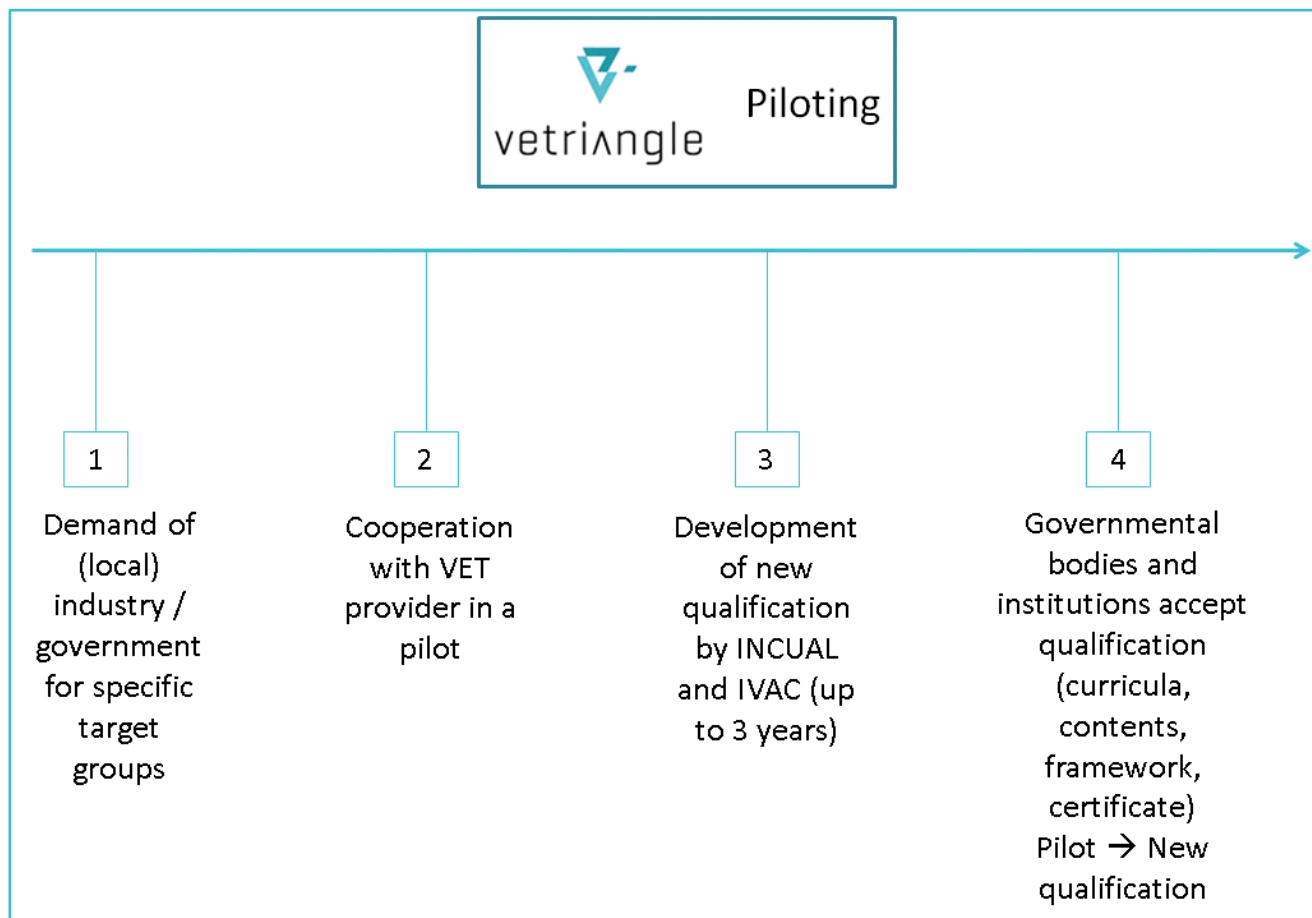
Šių pokyčių įrodymas taip pat gali būti pastebimas didėjančioje naujų mokytojų praktinio mokymo svarboje.

Problemos / Iššūkiai

Praktinio dualinio profesinio mokymo sistemoje Ispanijoje skiriamas labai didelis dėmesys individualiai besimokančiųjų priežiūrai ir stebėjimui. Kiekvienas mokinys turi individualų grafiką ir gauna individualų įvertinimą. Tai gali sukelti vertinimo ir sertifikavimo problemų ir reikalauja daug profesinių mokyklų darbuotojų pastangų. Bandoma kurti labiau standartizuotus vertinimo metodus, siekiant sumažinti šios priežiūros būtinybę. Tai, be abejo, padidina Ispanijos (dualinės) profesinio mokymo sistemos sudėtingumą. Papildomi veiksniai yra didelė praktinio mokymo įmonėse turinio įvairovė pagal konkrečias veiklos sritis ir įmonių atstovų požiūrio į mokytojo ir mentoriaus vaidmens priėmimą.

Švietimo sistema yra finansuojama valstybės (80%), o likusius 20% prideda suinteresuotieji asmenys. Pažymėtina, kad privatų indėlį dažniausiai sudaro ne įmonių investicijos, o į vaikų ugdymą investuojančių šeimų lėšos.

Bandymai / Geroji praktika

Kaip pavyzdys, yra keletas bandomųjų ir specializuotų mokymo programų už oficialios kvalifikacijos sistemos ribų, kurios inicijuotos dėl glaudaus įmonių ir profesinių mokyklų bendradarbiavimo. Kaip tiesioginė reakcija į konkrečią įmonės paklausą, šios programos apima labai specifinį ir novatorišką mokymo turinį. Šių išimčių sertifikavimas gali būti labai sudėtingas dėl didelės specializacijos dalies. Jei įmonė yra pakankamai didelė, kad apmokytų daug mokinių, ir yra svarbus suinteresuotasis pramonės narys, vyriausybė įprastai sertifikavimą priima. Dėl to mokiniai turi galimybę kreiptis į kitas įmones ir institucijas, netgi turėdami specifinį mokymo turinį. Šis metodas galėtų būti laikoma gerąja praktika, siekiant greitesnės vyriausybės reakcijos į pramonės poreikius ir sektorių programas. Pavyzdžiu galėtų būti specializuotos mokymo programos (tokios kaip mechatronika) modernizavimas konkretesnei profesijai (tokiai kaip automobilių mechatronika).

Kaip geroji Ispanijos partnerio MAI praktika yra specializuota dizainerių gamybos proceso srities programa. Programa yra paremta įmonės poreikiais ir yra sukurta kaip dualinė mokymo programa. Jis įgyvendinama per vienerius metus (900 valandų) po vidurinės mokyklos baigimo. Šiame kooperatyve profesinės mokyklos atlieka administracinį darbą, pavyzdžiui, susisiečia ir bendrauja su IVAC bei kuria naujas mokymosi medžiagas.

Iš viso 25 įmonės prisidėjo prie mokymo personalo ir mokytojų apmokymo. Turinys ir detalės buvo apibrėžtos bendradarbiaujant mokykloms ir įmonėms. Ši mokymo programa yra sėkminga, nes ji apima glaudų įmonių ir MAI bendradarbiavimą, taip poreikius atitinkantį mokymų turinį, kuris užtikrina geras mokinių įsidarbinimo galimybes.

Rekomendacijos

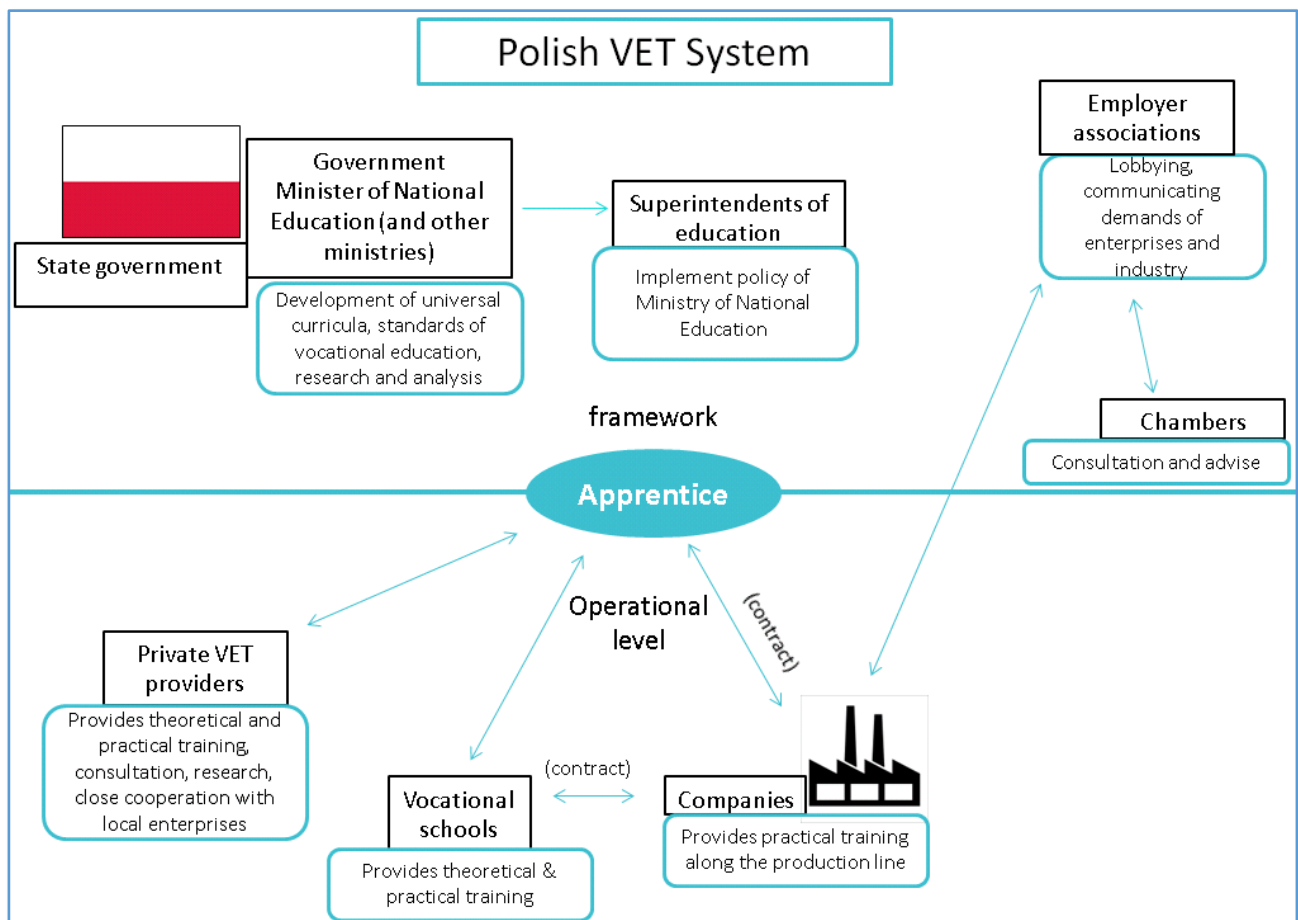
Bendrosios

- Gairių ar mokymosi rezultatų priėmimas / tobulinimas. Tai galėtų apimti didesnę dalį kompetencijomis pagrįsto mokymosi ir reikštų mažiau administravimo ir paramos pastangų iš profesinių mokyklų, nes studentams nereikėtų tiek individualios paramos, kaip dabar. NetWBL įrankių rinkinys numato mokymų vadovą, skirtą įmonės mokytojams: <http://www.WBL-toolkit.eu/site/toolkit/listoftools/database/477.html>, <http://www.dualvet.eu/Productos.asp>
- Padidintos paskatos įmonėms už pameistrystės organizavimą ir dualinį mokymą (mokesčių mažinimas)
- Profesinės sąjungos ir įmonės turėtų labiau įsitraukti į mokymo klausimų sprendimą ir veikti kaip tarpinės organizacijos
- Jei įmanoma, turėtų būti padidinta mokymo įmonėse dalis
- Dualinio mokymo, darbu paremto mokymo bei pameistrystės modelių viešinimas
- Reikėtų sukurti lankstesnes mokymo programas. Arba bent jau mokymo programos su lanksčiomis dalimis, kurios gali būti pritaikytos vietiniam kontekstui ir poreikiams.
- Didesnis bendradarbiavimas tarp įmonių ir profesinių mokyklų. Idealiu atveju šis bendradarbiavimas gali būti institucionalizuotas kaip nauja IVAC užduotis.

Lenkija

Tarpinės organizacijos

Apžvalga

Elementai

Lenkijoje šios organizacijos ir institucijos gali vykdyti tarpinių organizacijų vaidmenį profesinio mokymo srityje:

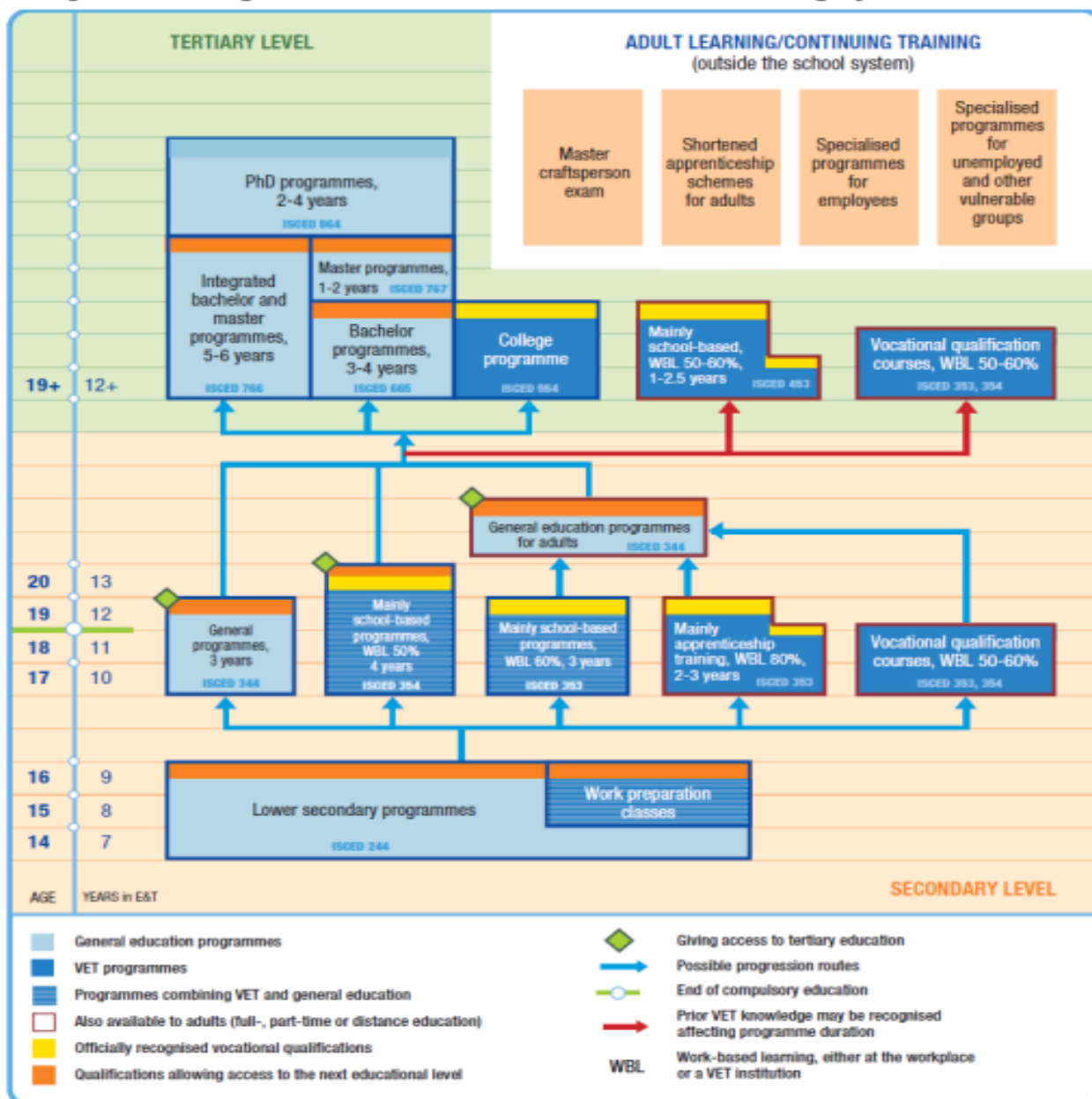
- Rūmai
- Vyriausybė - nacionalinio švietimo ministerija
- Valstybės valdžia
- Įmonės / fabrikai
- Darbdavių asociacijos

- Švietimo vadovai

Rūmai kaip tarpinė organizacija nebėra taip vertinama, kaip 1950-aisiais per pramonės plėtrą. Jų pagrindinis uždavinys - amatų profesijų mokymas ir mokinių sertifikavimas (meistru / darbininku). Papildomai rūmai atstovauja amatų sektorių ir jo interesus. Pagrindinė veikla yra patarimas, rinkodara ir mokymo pagalba (pvz., konsultavimo, švietimo ir ekonomikos viešinimo centrų sukūrimas ir veiklos vykdymas). Sertifikavimas yra konkretus kiekvienam amatui, be to mokiniai turi sumokėti už egzaminavimą. Lenkijos amatų asociacija socialiniame dialoge dalyvauja kaip mažų ir vidutinių įmonių sektoriui atstovaujanti darbdavių organizacija. Švietimo vadovai yra atsakingi už pedagoginę priežiūrą regioniniu lygiu. Kaip regiono administracijos atstovai, juos skiria ir prižiūri ministrui pirmininkui pavaldi vaivadija. Jie taip pat yra atsakingi už teisingą nacionalinio švietimo ministro politikos įgyvendinimą ir atitinkamus įstatymus bei kitus teisės aktus. Jie atstovauja valstybines ir nevalstybines mokyklas sprendžiant pedagogines problemas. Lenkijoje švietimo sistemos taisyklės numato vyriausybę. Profesinės sąjungos gina darbuotojo teises, bet šalies švietimo sistemai neturi jokios įtakos.

Mokymas

Figure 1. Diagram of the national education and training system

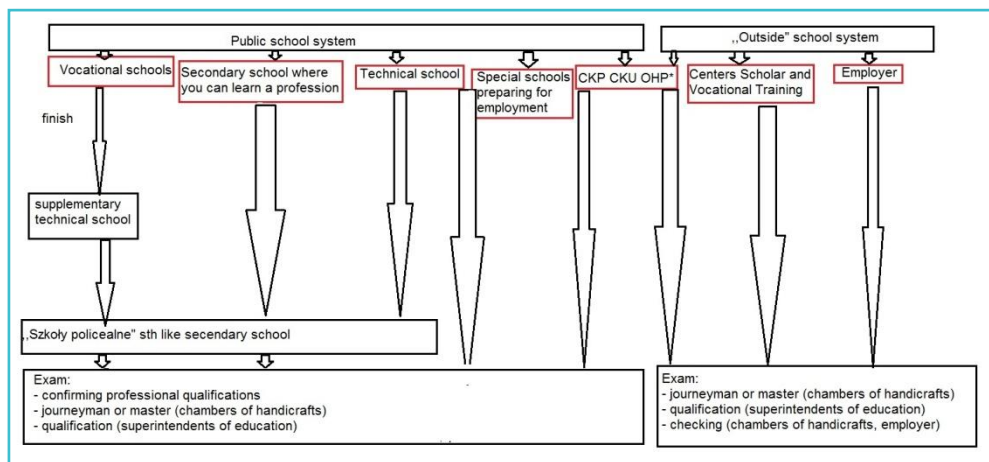

NB: ISCED-P 2011.

Source: Cedefop and ReferNet Poland.

Kas moko?

Lenkijoje yra įvairių galimų mokymų vykdytojų:

Lenkijos profesinio mokymo sistemos bendrą politiką reglamentuoja švietimo ir darbo departamentas. Profesinis mokymas Lenkijoje gali būti vykdomas mokykloje ir kaip papildoma veikla.

Viešosios:

- valstybinės profesinės mokyklos

-* nemokyklinės formos profesinis mokymas:

- Centra Kształcenia Praktycznego (CKP)
 - jaunimui
 - studentams
- Centra Kształcenia Ustawicznego (CKU)
 - suaugusiesiems,
- Ośrodki Doskonalenia i Doskonalenia Zawodowego (ODDZ)
 - suaugusiesiems

Ochotnicze Hufce Pracy (OHP) - tai biudžetinė įstaiga, prižiūrima už darbą atsakingo ministro. OHP teikia paslaugas vyresniems nei 15 metų paaugliams marginalizacijos, socialinės atskirties ir nedarbo prevencijos srityse.

Papildomai patys darbdaviai gali (pakartotinai) apmokyti savo darbuotojus. Ši paramos galimybė dažniausiai apima vidurinių arba aukštesniųjų studijų pakopų programas ir dažniausiai atliekama kaip trumpas kursas. Šie pasiūlymai pritaikyti konkrečiai profesijai ir mokymui. Be šių pasiūlymų darbuotojams taip pat rengiami kursai, skirti studentams iš amatų sektoriaus MVĮ. Čia MVĮ bendradarbiauja su mokykla ir siūlo praktinį turinį, tinkantį mokykloms. Nors mokyklos yra įtrauktos, ši galimybė vyksta už įprastos mokyklos sistemos ribų. Praktinio mokymo dėstytojai turėtų turėti tinkamą profesinį ir pedagoginį išsilavinimą. Pabaigę universitetą jie gali būti atestuoti profesiniam mokymui, bet turi būti baigiami papildomi kursai ir mokymai.

Mokytojai taip pat turėtų turėti numatytą profesijos praktinio darbo patirtį. Probacijos trukmė priklauso nuo akademinio laipsnio. Ji gali trukti nuo 3 iki 6 metų.

Pavyzdys: mokytojas, pabaigęs profesinę mokyklą, gali būti praktikos instruktorius, bet turi turėti keturių metų praktiką šioje profesijoje. Pabaigusiems technikos mokyklą ar kolegiją pakaks trijų metų patirties. Kai asmuo baigia kitą specializaciją (nesusijusią su ta, kurios nori mokytis), mokytis gali pradėti tik po 6 metų darbo toje profesijoje.

Lenkijoje yra įvairių mokymo galimybių, skirtų mokytojų profesinės kvalifikacijos kėlimui tam, kad darbuotojai būtų išsilavinę ir atviresni naujoms technologijoms. Mokymų ir bendradarbiavimo su kitomis organizacijomis metu mokytojai sužino, kokie įgūdžiai reikalingi darbo rinkoje bei gali veiksmingiau ugdyti ir parengti jaunus žmones darbui.

Tikslinė grupė

Lenkijoje, kaip ir Vokietijoje, yra siūlomos konkrečioms tikslinėms grupėms pritaikytos mokymo programos ir turinys:

- Jaunimui
- Bedarbiams
- Neįgaliesiems

Yra specialios programos, skirtos žmonėms su negalia arba ribotu judėjimu, taip pat neįgaliesiems žmonėms skirtos mokyklos. Vyriausybė skatina darbdavius įdarbinti žmones su negalia numatydamą išmokas žmonėms, siūlančioms darbą neįgaliesiems.

Bedarbiams skirtas mokymų programas ir paramą finansuoja Darbo fondas, kuris yra dalinamas asmenims ir grupėms per įdarbinimo biurus.

Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija

Lenkijoje už ugdymo programas atsako Švietimo ministerija. Programos turinį ir apimtį nustato Vyriausybė. Mokytojas gali pasirinkti mokymo programas, kurios, jo nuomone, būtų tinkamiausios pasirinktai temai. Su direktoriaus ir mokytojų tarybos leidimu mokytojas gali keisti ir pridėti papildomą turinį. Mokymo programos yra universalios visai šaliai. Kiekvienas padalinys gali keisti mokymo planus pagal savo poreikius arba rinkos poreikius, tačiau prieš pradėdant jį įgyvendinti, jis turi būti patvirtintas vyriausybės. Mokymo programų pagrindas nepateikia pagrindinių gebėjimų įgyvendinimo gairių. Galima keisti mokymo programas, priklausomai nuo rinkos poreikių. Be to, mokyklos keičia savo profilius ir įveda naują programą, kurią prireikus galima mokytis dėl naujų gamyklų atsiradimo ir t.t. Naujų mokymo standartų ir programų įgyvendinimas yra ilgas procesas, kuris gali užtrukti net kelerius metus.

Lenkijoje egzaminų turinys ir apimtys bei jų įgyvendinimas atitinka centrinės egzaminavimo komisijos nurodymus (Centralna Komisja Egzaminacyjna CKE). CKE patvirtina egzaminus ir suteikia teisę egzaminuoti. Procedūros mokymas ir egzaminavimo programa ir mokymas Lenkijoje yra vienodi. Jie priklauso nuo mokyklos, kurioje mokoma, tipo.

Kokybės standartų kūrimą vykdo švietimo ministerijos profesinio ir tęstinio mokymo departamentas bei nacionalinis profesinio ir tęstinio mokymo paramos centras.

Mokslinius tyrimus atlieka bendrosios statistikos tarnyba GUS, nacionalinė švietimo ministerija ir kitos valstybės institucija, priklausomai nuo tiriamojo dalyko. Be to, kiekvienas CKE atlieka tyrimus ir stebėseną. Taip pat yra švietimo taryba, kuri kontroliuoja mokyklų veiklą.

Darbu paremtas mokymas

Lenkijos profesinis mokymas yra numatytas kaip "klasių globojimas", kurį sudaro mokinių mokymas darbo vietoje. Šio tipo mokymasis turi daug privalumų, nes mokiniai išmoksta profesijos, kuria užsiims suaugę. Darbu paremta mokymosi sistema yra labai svarbi. Lenkijoje pastaruoju metu ji vis labiau populiarėja, bet vis dar yra laikoma nauja ir inovatyvia sistema.

90-aisiais kolegijos / universitetai buvo populiariausias išsilavinimo pasirinkimas Lenkijoje. Dauguma žmonių pradėjo koledžą, kad gautų magistro arba inžinieriaus laipsnį. Prieš kelerius metus pradėta diskusija apie profesinį mokymą. Lenkijoje trūko žmonių, turinčių profesinį išsilavinimą, todėl pastaruoju metu išaugo diskusija apie praktinio mokymo pranašumus ir konkrečios profesijos įgijimą. Vis daugiau Lenkijos žmonių nori dirbti su mokyklomis, kad mokytų būsimus savo darbuotojus.

Lenkijoje dualinio mokymo sistema paremta amatų sektoriumi, nes būtent jame reikalinga praktika, kurios neįmanoma įgyti iš knygų. Be amatų sektoriaus, dualinė sistema galėtų būti įgyvendinama tokiose srityse kaip administravimas: siuntimas, logistika, apskaita.

Lenkijoje yra keturios su darbu paremtu mokymusi susijusios galimybės:

- Pameistrystė (dualinė sistema): tarp mokinio ir įmonės yra pasirašoma sutartis. Kaip ir Vokietijoje, mokymai yra teoriniai ir praktiniai (2 dienos per savaitę mokykloje ir 3 dienos įmonėje). Mokiniai pabaigia pagrindines profesines mokyklas.
- Alternatyvusis mokymas (dualinė sistema): sutartis pasirašoma ne tarp mokinio ir įmonės, o tarp mokyklos ir įmonės. Praktiniai mokymai atliekami pagal įmonės poreikius ir sudaro bent jau 50% viso mokymų turinio.
- Mokymai darbe: stažuotės, kurios trunka nuo 4 iki 12 savaičių ir yra privalomos techninėms ar aukštesnio nei vidurinio lygmens profesijoms.

- Darbu paremtas mokymas mokykloje: modeliavimo ir mokymo turinys mokyklose laboratorijose ir dirbtuvėse ar mokymo centruose.

Be to, bendradarbiaujama su užsienio profesinėmis mokyklomis (pvz., Vokietijoje), kur studentai gali pradėti pameistrystę. Taip pat organizuojami didaktiniai vizitai į įmones, kurios suinteresuotiems studentams suteikia informaciją ir žinias apie jų profesijas.

Socialinis pripažinimas

Tradiciškai mokymasis darbo vietoje yra labai stiprus sektinas pavyzdys Lenkijoje. Tai papildyta idėja, kad valstybė yra atsakinga už švietimo sritį bei privatus sektorius neturi įsipareigojimų prisidėti. Dėl šios priežasties dualinis mokymas ir pameistrystė nėra taip gerai išvystyti kaip Vokietijoje. Šie du klausimai vis labiau keičiasi, nes įmonės mato švietimo sistemos pokyčių poreikį. Švietimo ministerija stengiasi paremti šį įsitraukimą ir keičia tradicinius įsitikinimus bei situaciją.

Lenkijoje pameistrystė vis labiau populiarėja Lenkijoje ir tampa patrauklia mokymosi galimybe.

Problemos / Iššūkiai

Pagrindinė problema yra kvalifikuotų mokytojų profesinėse mokyklose trūkumas.

Skirtingai nei Vokietijoje, įmonės į mokymą ir bendradarbiavimą su mokyklomis žiūri kaip į išlaidas, ne investicijas. Pagrindinės priežastys:

- Biurokratija
- Finansinių paskatų trūkumas
- Teisinės problemos
- Galimos asmeninės problemos su būsimais stažuotojais

Dėl šios priežasties praktiką dažnai finansuoja darbo birža. Be tiesioginio finansavimo taip pat teikiamos bedarbiams skirtos paskolos, kurios gali padengti mokymo išlaidas. Šios paskolos gali siekti iki 400% vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio.

Kokios galėtų paskatinti įmones finansiškai prisidėti prie mokymo išlaidų Lenkijoje?

- formuojamų tinkamų profesinių kompetencijų aprašymas profesinio mokymo programoje
- asmeninių ir socialinių kompetencijų, reikalingų profesinei kvalifikacijai įgyti ir tobulinti, ugdymas
- mokymo rezultatų pritaikymas darbo rinkos reikalavimams

- mokinių verslumo požiūrio, skatinančio aktyvų dalyvavimą ekonominiame gyvenime, formavimas
- įvairių mokymosi galimybių suteikimas (pvz. papildomi leidimai ir pažymėjimai), įskaitant skirtas specialiuosius ugdymo poreikius turintiems asmenims
- mokinių įstojimas į darbo rinką ir dalyvavimas profesinio mokymo procese
- geras pasirengimas profesinių kvalifikacijų egzaminui
- mokinių profesinių įgūdžių viešinimas ir jiems skirtų darbo vietų analizė, bei pateikiamos išvados
- darbdavių informavimas apie investicijų į mokinius naudą. Tinkamų darbo vietų gamyklose užtikrinimas. Didesnio valstybinio finansavimo įmonėms užtikrinimas.

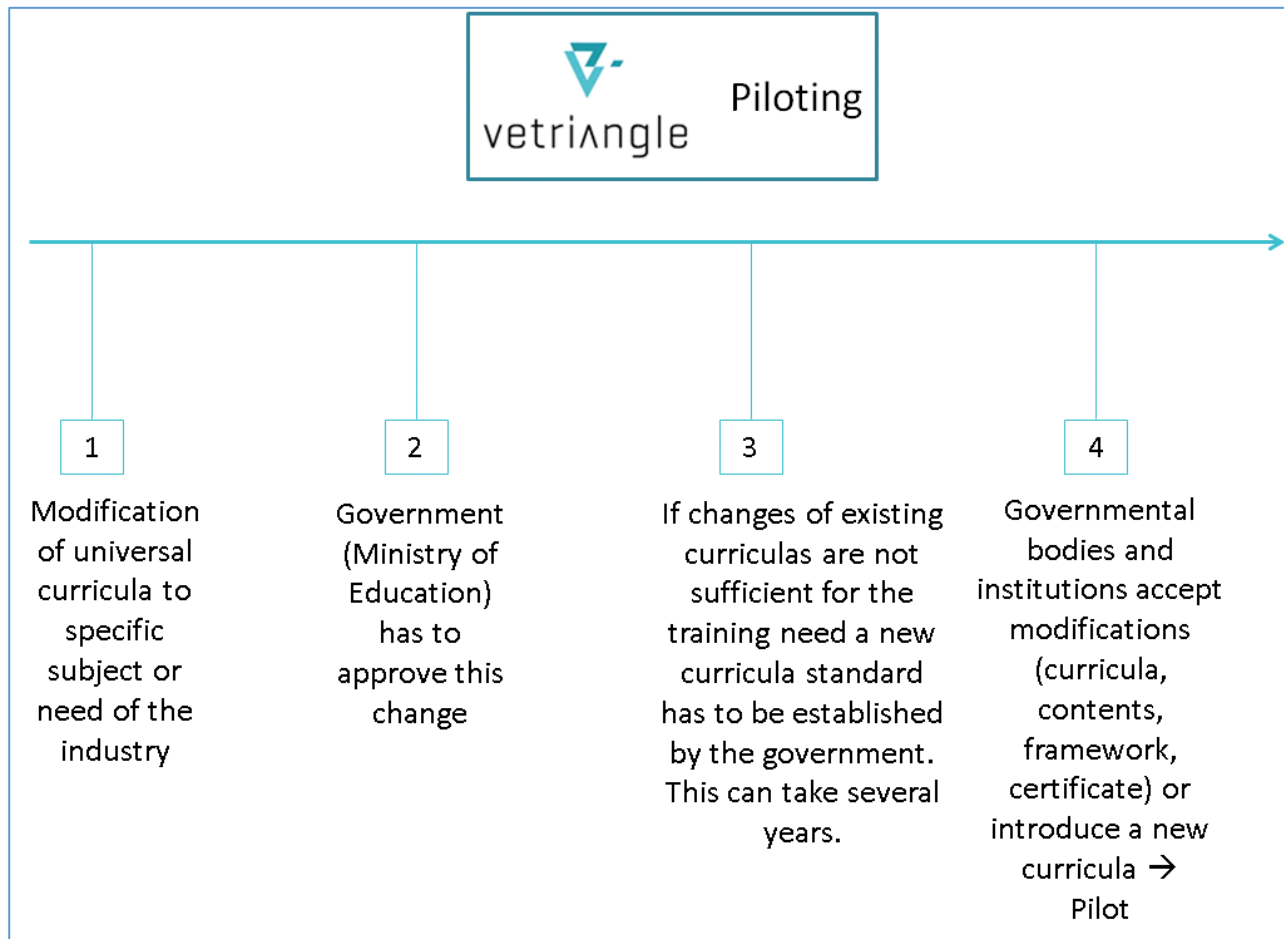
Pagrindinė darbo paremto mokymosi ir dualinės sistemos įdiegimo kliūtis yra mažas darbo vietų susidomėjimas tokio pobūdžio mokymu. Darbdaviai nenori turėti problemų, susijusių su jaunimo darbo organizavimu ir profesijos mokymu, kuris negarantuoja, kad jie taps jų darbuotojais. Norėdama išspręsti šią problemą vyriausybė turėtų skirti papildomų lėšų darbo vietų subsidijavimui ir pasiūlyti papildomas paskatas įmonėms už mokymų organizavimą. Tokios paskatos pavyzdys yra mokesčių lengvata tokiai įmonei. Nuo 2014 m. sukurtas nacionalinis mokymo fondas, kuris remia darbdavius, teikiančius mokymus ir yra darbo fondo dalis. Šis fondas buvo įsteigtas pagal remiantis viešinimo ir užimtumo, institucijų darbo rinkoje įstatymais ir kitais teisės aktais.

Kita kliūtis yra tai, kad mokiniai egzaminą turi išlaikyti kitomis sąlygomis nei buvo darbo vietoje, kurioje jie mokėsi.

Dar vienas iššūkis yra mokyklų, vietos valdžios institucijų ir darbdavių bendradarbiavimo švietimo ir mokymo planavimo srityje trūkumas.

Didžiausia švietimo sistemos Lenkijoje problema yra pernelyg mažas įmonių ir įstaigų, dirbančių su mokymo programa susijusiose srityse, bendradarbiavimas. Svarbus naujų švietimo programų kūrimo elementas yra darbo rinkų poreikių numatymas, ateityje gamyklose paklausių profesijų mokymas. Sparti pagalbinių technologijų plėtra lemia mokymo programos turinio neatitikimą darbo rinkos reikalavimams. Pagrindinės programos pakeitimai užtrunka labai ilgai. Pagrindinės mokymo programos retai orientuotos į naujų technologijų, kurios dažniausiai jau yra naudojamos darbo vietoje, mokymąsi. Lenkijos švietimo sistema pagrįsta žemo lygmens srities informacija, kuri dažnai yra pasenusi arba nenaudojama pramonėje.

Bandymai / Geroji praktika

Švietimo ir pramonės derinys yra pagrindinis Lenkijos profesinio mokymo sistemos įgyvendinimo tikslas. Teorinis mokymas susietas su profesine praktika užtikrintų mokinių, atitinkančių pramonės reikalavimus ugdymą ir įsidarbinimo galimybę.

Pagrindiniai veikėjai:

- profesinės mokyklos
- įmonės
- vyriausybė

Puikus bandomųjų mokymų pavyzdys yra statybos sektoriuje. Įdomus sprendimas gali būti tokio mokymo diegimas novatoriškų sprendimų srityje. Kai rinkoje pasirodo naujos technologijos, jos iš anksto nustato mokymosi tam tikroje gamykloje, būtinumą.

Prieš pradėdant tokius bandomuosius mokymus pageidautinas egzaminų sistemos ir kvalifikacijos sertifikatų išdavimo taisyklių pakeitimas. Dualinio profesinio mokymo sistemos testavimas gali būti pradėdamas vienos “bandomosios klasės” sukūrimu. Labai svarbu įvertinti tokių bandomųjų kursų rezultatus ir numatyti tolimesnius veiksmus, pavyzdžiui stebėti tokius mokymus baigusių mokinių įsidarbinimą ir karjerą. Tai ilgas procesas, tačiau norint sulaukti teigiamo poveikio ir geros sistemų įdiegimo būklės, tokia stebėjimo ir tyrimų veikla yra būtina.

Profesinio mokymo sistemos įdiegimas darbdaviui gali suteikti daug naudos. Pirmiausia svarbu išsilavinimą suteikti darbuotojams, kurie iš karto pabaigę mokymus galės tinkamai atlikti savo darbą. Įmonėms, įdarbinančioms jaunos žmonės, nereikės gaišti laiko mokant profesijos. Tai taip pat bus finansiškai naudinga, nes pameistrystės mokinys yra siejamas su papildomais kursais. Jei darbuotojas turi reikiamus įgūdžius, jis dirba efektyviau.

Didžiausias šio sprendimo trūkumas yra mokinių ribotas pasirinkimas ir žinių apie kitas profesijas trūkumas. Mokymas viena kryptimis darbo vietoje gali sukelti norą mokytis ir įgyti naujų įgūdžių. Jaunas žmogus, kuris turi pasirinkti savo profesiją būdamas 16 metų, neapsvarsto, ar šį darbą norėtų dirbti visą savo gyvenimą. Platesnis mokymas mokyklose suteikia daugiau galimybių mokytis skirtingų dalykų ir taip išplečia jaunų žmonių pasirinkimą.

Lenkijoje profesinio mokymo sistemos gerosios praktikos pavyzdžiu galėtų būti didesnio praktikos valandų skaičiaus įvedimas. Turėtų būti sukurtos darbo vietos personalui, kuris daugiausia dėmesio skirtų mokiniams ir mokytų juos profesijos. Taip pat turėtų būti įsteigtos profesinės asociacijos, kurios surinktų profesionalius mokytojus, orientuotus į pagrindines mokymo programas ir egzaminus. Šie mokytojai taip pat turėtų būti gamyklų darbuotojai ir užsiimti šia profesija. Taip pat būtų numatytas papildomas mokytojų rengimas.

Rekomendacijos

Bendrosios

- Vyriausybė galėtų remti profesinių mokyklų ir įmonių bendradarbiavimą, pasiūlydama finansines paskatas, pavyzdžiui mokesčių lengvatas ar subsidijas.
- Greitesnis mokymų turinio modernizavimas ir efektyvesnis bendradarbiavimas tarp mokymo programas rengiančių institucijų ir įmonių padėtų reklamuoti darbu paremtą bei dualinį mokymą.
- Egzamino sistemos ir sertifikavimo pakeitimai → Vokietijos rūmų atitiktis galėtų būti sukurta kaip nauja institucija.
- Išsamesnis darbo rinkos poreikių tyrimas padėtų modernizuoti mokymo programas ir visą sistemą.
- Profesinės sąjungos turėtų aktyviau įsitraukti kaip tarpinės organizacijos

vetriangle
acting together

- Mokytojų stažuotės turėtų būti įtrauktos kaip privaloma jų mokymo ir kvalifikacijos forma
- Profesinėse mokyklose pasiūlyti daugiau praktinio mokymo, susieto su esamais pramonės poreikiais
- Papildomas mokytojų rengimas ir darbo aplinkos, panaudojančios visa darbu paremto mokymo potencialą, sukūrimas
- Mokytojai ir mokytojų asociacijos turėtų būti įtrauktos į sprendimų dėl mokymo programų atnaujinimo priėmimą

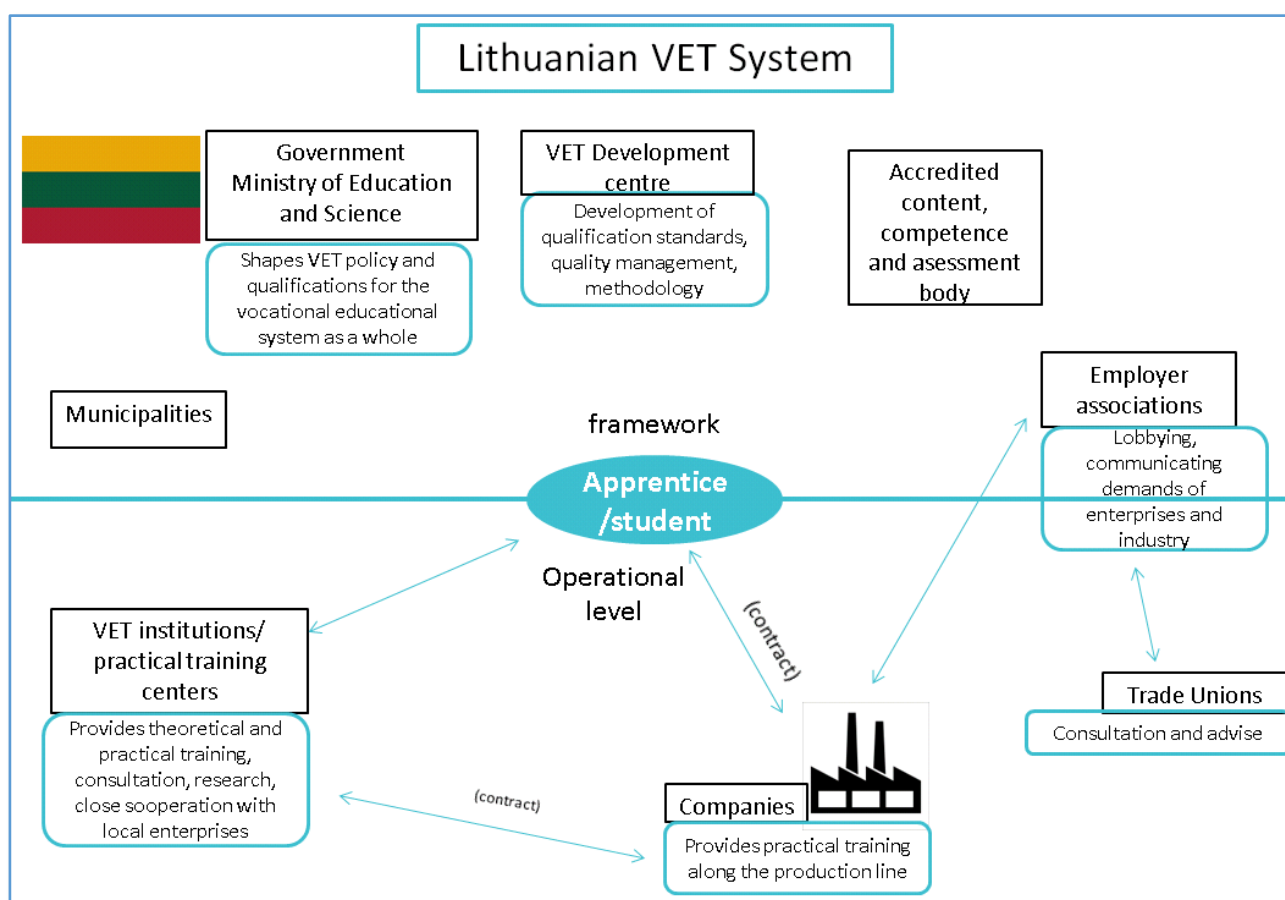

Erasmus+

Lietuva

Tarpinės organizacijos

Apžvalga

Elementai

Pagrindinis profesinio švietimo sistemos veikėjas Lietuvoje yra švietimo ir mokslo ministerija. Ministerija formuoja ir įgyvendina profesinio mokymo politiką, kvalifikacijų ir profesinio rengimo centras rengia kvalifikacinius standartus ir metodikas, įvertina profesinio mokymo kokybę. Tarpinės organizacijos profesinio mokymo politikos formavimo procese dalyvauja tik per profesinio mokymo tarybą ir centrinį profesinį komitetą. Tarybos posėdžių ir konsultacijų metu ministerija į sprendimų priėmimo procesą įtraukia ir kitas suinteresuotąsias šalis. Panašiai kaip ir Vokietijoje, šis sąrašas apima:

- Profesines mokyklas (2016 m. 47)

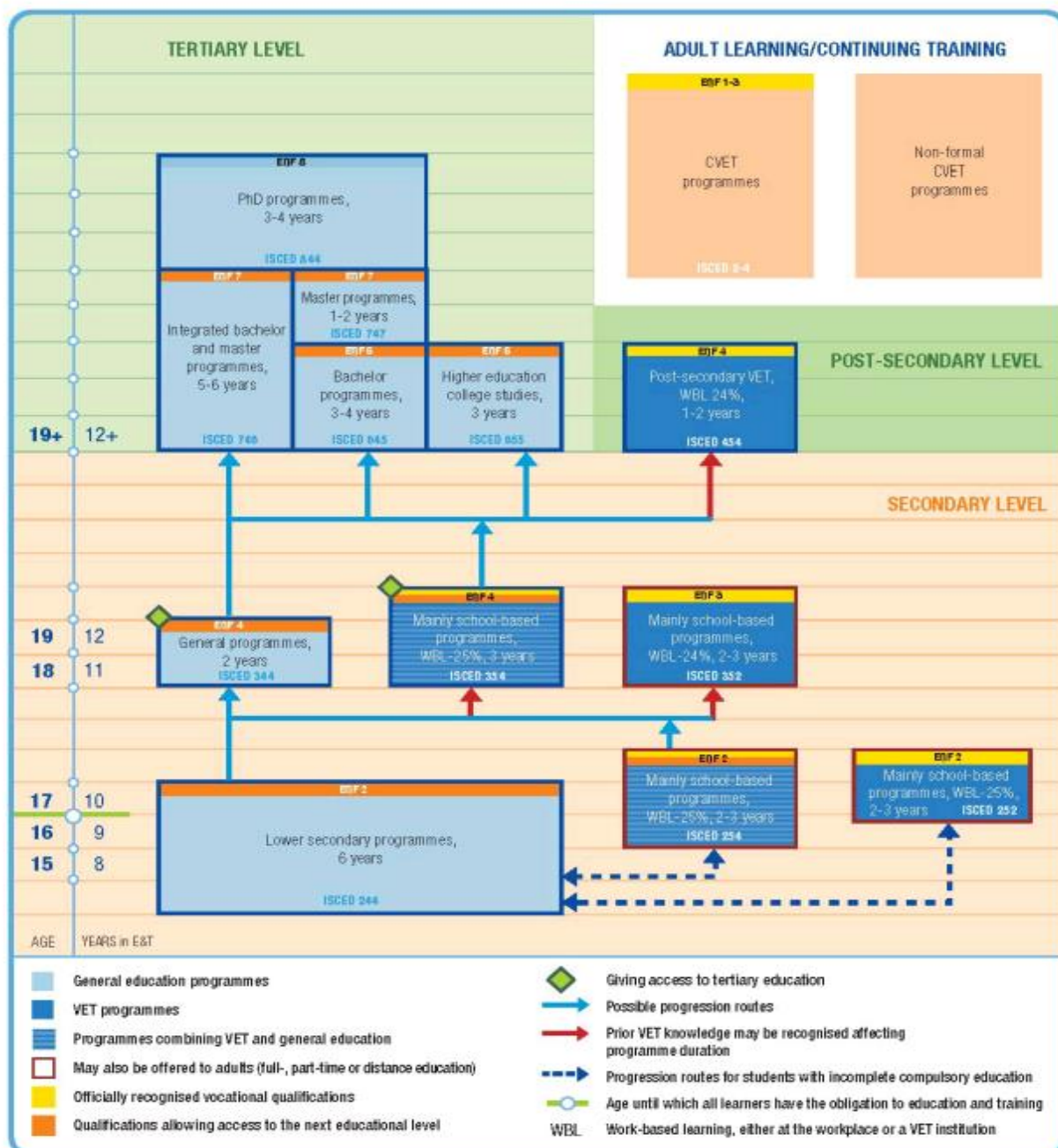
- Savivaldybės
- Praktinius mokymo centrus
- Asociacijas (darbdavių asociacijas ir profesines sąjungas)
- Įmonės
- Akredituotą kompetencijų vertinimo įstaigą

Skirtingai nuo Vokietijos, įmonės gali turėti tiesioginę įtaką jų poreikius atitinkančių mokymo programų koncepcijai ir patvirtinimui ir pakeitimus įgyvendinti bendradarbiaujant su profesinėmis mokyklomis. Tad Lietuvoje konkrečias mokymo programas rengia ne vyriausybė, o profesinio mokymo organizacijos, kurias įtakoja konkretūs pramonės poreikiai.

Norint tapti profesinio rengimo paslaugų teikėju, bet kuri organizacija turi būti įregistruota konkrečiame nacionaliniame registre, licenciją suteikia švietimo ir mokslo ministerija. Be profesinių mokyklų, profesinio mokymo organizacijos, laisvai samdomi mokytojai, mokyklos ir įmonės gali tapti sertifikuotais profesinio mokymo teikėjais. Pagal vyriausybės patvirtintas mokymo programų gaires gali būti rengiamos specifinės mokymo programos. Šios mokymo programos turi būti patvirtintos akredituotos kompetencijų vertinimo įstaigos. Be to, profesinio rengimo organizacija darbo biržai turi nusiųsti pranešimą apie mokymo programą. Kitas skirtumas nuo Vokietijos yra žemas darbuotojų organizuotumo lygis, pasireiškiantis ir profesinių sąjungų, kaip tarinių organizacijų, silpnumu. Lietuvoje beveik nėra streikų, o įmonės ir darbdavių asociacijos turi labai stiprią padėtį darbo konfliktuose. Kitaip nei kitose šalyse, iškilus su darbu susijusiam konfliktui, darbuotojai paprastai nestreikuoja, o pakeičia darbą. Norint pasiekti esminių švietimo sistemos pokyčių, tarpinės organizacijos galėtų vaidinti svarbiausią vaidmenį. Tarpinių organizacijų koncepcija yra grindžiama besikeičiančių darbo rinkos poreikius suvokimu – tai yra būtina užimtumo ir ekonomikos augimo sąlyga. Jų dalyvavimo didinimas remiasi supratimu, kad profesinis mokymas yra glaudžiai susijęs su darbo rinka ir ekonomika. Jei vyriausybės sutiktų įgalinti tarpines organizacijas aktyviau įsitraukti į profesinio mokymo politiką ir jos įgyvendinimą, jos sulauktų kvalifikuotų profesionalų prisijungimo prie suinteresuotųjų asmenų. Jų dalyvavimas tampa vis svarbesnis rengiant ir ugdant naujus žmogiškuosius išteklius bei užtikrinant įmonių konkurencingumą vis konkurencingesnėje žmogiškųjų išteklių rinkoje. Tarpinės organizacijos užtikrina sistemos funkcionavimo tęstinumą, pavyzdžiui standartų nustatymas, kokybės užtikrinimas, mokymas, propagavimas, fondų plėtra ir duomenų rinkimas. Tarpinės organizacijos kuria viziją ir strategiją, remia veiklas, nustato praktikas, ugdo visuomenės supratimą ir valią, skatina politiką ir sutelkia finansavimą. Šis procesas prasideda pateikiant svarbią ir susijusią informaciją - sukuriant kontekstą, kurio dėka problema yra pripažįstama asmeniškai aktuali. Padidėjęs asmeninis aktualumas skatina ne tik ieškoti naujos informacijos, bet ir sistemingai ją analizuoti.

Mokymas

Figure 4. VET in Lithuania's education and training system

NB: ISCED-P 2011.

Source: Cedefop and ReferNet Lithuania.

Kas moko?

Šiuo metu pagrindinė mokymo programų dalis yra trys mėnesiai praktinio mokymo, o likusieji yra teoriniai mokymai profesinėje mokykloje. Mokymai ne visada vyksta įmonėse, dažniausiai jie organizuojami profesinio mokymo centruose, kartu su trūkstama praktine mokytojų patirtimi ir kvalifikacija tai yra itin nepalankus derinys.

Kadangi kiekvienas mokymo teikėjas gali pritaikyti pagrindines mokymo programas pagal savo poreikius (galima teigti, kad prie vietinės pramonės poreikių), šalyje yra daug skirtingų modulinį mokymo programų. Šių mokymo programų atestavimas ir pripažinimas nėra problema, jei akredituota kompetencijų vertinimo įstaiga jas patvirtino. Jei taip, mokymo programa yra aktuali visoje šalyje ir mokiniai nepatiria jokių sunkumų, norėdami ją pakeisti ar įsidaibinti. Tad naujų mokymo programų testavimas Lietuvoje nėra didelė kliūtis. Šiuo metu profesinio mokymo įstaigos įgyvendina mokymo planus, kuriuos švietimo ministras tvirtina kiekvienais metais.

Įmonėms ir profesinio mokymo paslaugų teikėjams būtų gera paskata sustiprinti savo kaip tarpinių organizacijų statusą, jei jiems būtų suteikti papildomi įsipareigojimai ir įtaka tvirtinant / modernizuojant mokymo programas ir įgyvendinant standartus.

Mokytojai Lietuvoje turi papildomų mokymosi galimybių. Mokytojai, kurie paprastai yra bendrojo lavinimo kalbos mokytojai, gali dalyvauti tęsiniame profesiniame tobulinime (CDP). Šiuos skirtingo turinio ir sričių kursus siūlo akredituoti mokytojų rengimo institutai, tokie kaip universitetai. Mokytojai ir mokyklos savarankiškai priima sprendimus. Dalyvavimas šiuose kursuose priklauso nuo mokytojų asmeninės iniciatyvos.

Tikslinė grupė

Kadangi pameistrystė vis dar vystoma, tad konkrečių tikslinėms grupėms skirtų mokymo programų (kaip Vokietijoje) nėra. Nepaisant to, planuojamas sistemos vystymas, sekant Vokietijos pavyzdį, todėl ši situacija gali pasikeisti.

Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija

Vyriausybė mokymo programų modifikacijoje nedalyvauja. Vėlgi profesinio mokymo teikėjai atlieka pagrindinį darbą glaudžiai bendradarbiaudami su įmonėmis. Jie gali susisiekti su įmonėmis, norėdami sužinoti apie specifinius pramonės poreikius bei reikalavimus ir pagal juos pritaikyti savo mokymus. Paprastai įmonės pačios nesusisieikia su profesinėmis mokyklomis, nes jų nedomina dualinis profesinis mokymas. Pagrindinė susidomėjimo nebuvimo priežastis yra susijusi su dualinio profesinio mokymo Lietuvoje reputacija.

Kai mokymo paslaugų teikėjai kuria naujas mokymo programas, jie laikosi profesinio rengimo standartų ir švietimo ir mokslo ministerijos reikalavimų arba pakeitimus suderina su akredituota kompetencijų vertinimo įstaiga dėl pakeitimų. Prieš pradėdant įgyvendinti mokymo programą, socialiniai partneriai taip pat įgyvendina kompetencijų vertinimą.

Darbu paremtas mokymas

Nuo 2002 m. profesinis mokymas Lietuvoje turi aiškiai apibrėžtus mokymo tikslus bei kompetencijomis pagrįstus mokymo metodus. Nuo 2012 m. šias kompetencijas formaliam profesiniam švietimui vertina akredituota kvalifikacijų vertinimo įstaiga.

Viena iš problemų, susijusių su nesenai pradėtu pameistrystės mokymu, yra mokytojų rengimo reikalavimų stoka. Praktikos mokytojai negauna specialaus mokymo ar konsultacijų. Nuo 2012 m. visi profesinio rengimo centrų mokytojai turi turėti pedagoginį išsilavinimą. Skirtingai nuo kitų sistemų, tai yra vienintelis reikalavimas norint tapti mokytoju, vyriausybė nenustato papildomų įsipareigojimų, tokių kaip praktinė darbo patirtis ar sertifikatai. Pakeitimai, skirti šiai problemai spręsti, gali užimti nemažai laiko. Todėl kiekvienas profesinio mokymo paslaugų teikėjas gali įdarbinti mokytojus, geriausiai atitinkančius jų konkrečius kvalifikacijos reikalavimus. Šio aspekto trūkumas yra profesinio rengimo mokytojų patirties stoka net ir praktinio mokymo turinio srityje.

Socialinis pripažinimas

Reikia atkreipti dėmesį, kad iki šiol Lietuvoje nėra stiprios dualinės sistemos. Pameistrystė ir jos principu paremti mokymo metodai dar tik žengia pirmuosius žingsnius. Dažniausiai jie vykdomi ES lėšomis.

Lietuvoje profesinis mokymas bendrai turi blogą reputaciją ir yra iš esmės yra laikomas planas B, jei kitų, labiau pageidautinų, išsilavinimo galimybių nėra.

Problemos / Iššūkiai

Mokytojų gebėjimų trūkumas jau yra sprendžiamas, įgyvendinant ES projektus, tokius kaip "Profesijos mokytojų ir dėstytojų techninių gebėjimų tobulinimo sistemos kūrimas ir įgyvendinimas" (2010-2015). Viena iš šio projekto veiklų buvo parengti mokytojų techninių gebėjimų tobulinimo modelį. Projekte siūloma į mokytojų kvalifikacijos kėlimą ir tobulinimą įtraukti tarpines organizacijas.

Nors didelės įmonės savo personalą apmoko pačios, mažesnės turi samdyti darbuotojus, kurie jau turi reikalingus įgūdžius ir kvalifikaciją. Jos nemato mokymo privalumų ir renkasi investuoti į didesnius atlyginimus

kvalifikuotiems darbuotojams, bet ne į mokymą. Nors toks požiūris reikalauja didesnių ilgalaikių investicijų, įmonės tvirtai jo laikosi. Kita priežastis, neskaitant blogos profesinio mokymo reputacijos, yra baimė, kad mokiniai pabaigę mokymus paliks įmonę dėl konkurentų siūlomų aukštesnių atlyginimų. Darbuotojai, turintys aukštesnį išsilavinimą ir norėdami didesnio darbo užmokesčio, dažnai emigruoja į tokias šalis, kaip Norvegija ar Didžioji Britanija. Todėl įmonės nenori rizikuoti prarasti darbuotojų mokymo investicijų. Visa ši situacija sąlygoja itin žemą įmonių ir pramonės sričių finansinį įnašą į švietimo sistemą. Tokio lygio įmonių finansinis įnašas į švietimo sistemai kaip Vokietijoje, Lietuvoje yra beveik neįmanomas. Apie du trečdalius profesinio mokymo išlaidų padengia valstybė, o privatus finansavimas neviršija 10%. Finansavimas iš tarptautinių organizacijų, tokių kaip ES fondai, gali padengti likusias išlaidas.

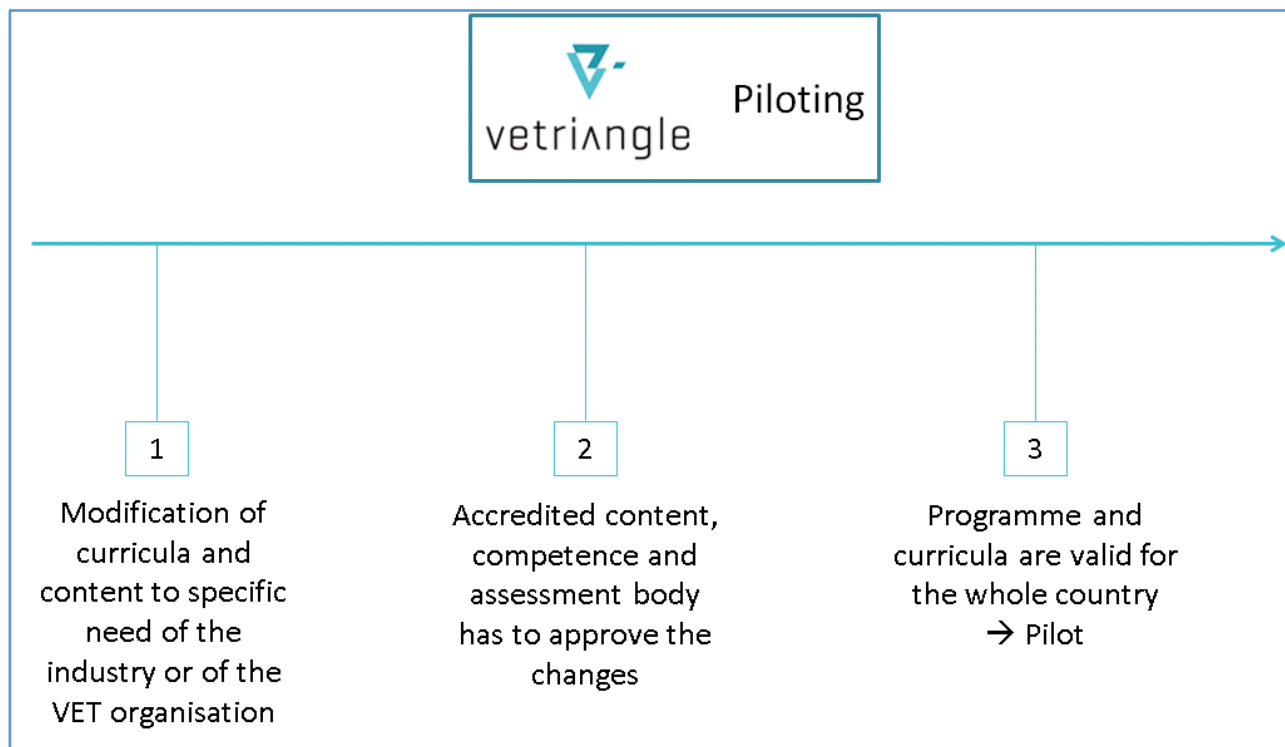
Kaip jau minėta, kitas itin svarbus įmonių investicijų į profesinį mokymą stokos aspektas yra bloga profesinio mokymo reputacija. Profesinis mokymas laikomas planu B mokiniams, neįstojusiems į universitetus arba nesugebantiems baigti studijų. Valstybėje, kurioje net universiteto absolventų su aukštuoju išsilavinimu nedarbo lygis yra aukštas, profesinis išsilavinimas yra tik paskutinė priemonė. Tai taip pat aktualu mažai mokinių ir mokytojų profesinio mokymo srityje motyvacijai ir yra pagrindinė profesijos mokytojų senėjimo ir jaunų mokytojų pritraukimo sunkumų priežastis.

Kai kuriuose sektoriuose visiškai nėra kvalifikuotų darbuotojų, o kai kurių sričių stoką laikinai užpildo studentai, tradiciškai studijų finansavimui.

Šios abi problemos aiškiai parodo, kad reklamos kampanijos ir kitos priemonės, skirtos profesinio mokymo įvaizdžiui pagerinti, būtų labai naudingos, tačiau pagrindinė problema, būtent kvalifikuotų darbuotojų emigracija, išlieka.

Bandymai / Geroji praktika

Rekomendacijos

Bendrosios

- Įmonės ir profesinės mokyklos turėtų sustiprinti savo kaip tarpinių organizacijų poziciją, jei vyriausybė jas sutiktų įtraukti į kvalifikacijų ir mokymo programų kūrimą. Be to kaip alternatyva galėtų būti finansinės paskatos įmonėms.
- Pageidautinas aktyvesnis tarpinių organizacijų įsitraukimas į techninį mokymą ir mokytojų kompetencijų ugdymą
- Kitas pasiūlymas būtų praktikos mokytojus įdarbinti remiantis įgūdžių profiliais taip siekiant užtikrinti jų kvalifikaciją ir įgūdžius. Taip pat svarbu skatinti pameistrystės mokinius įsidarbinti įmonėje. Tokios priemonės, kaip atsakomybė lygis, perspektyvos ir veikla, galėtų padėti pasiekti šio tikslo.
- Pageidautina daugiau praktinio mokymo įmonėse ir aukštesnės kvalifikacijos mokytojų
- Vyriausybė turėtų paskirstyti daugiau atsakomybės tarpinės organizacijos
- Vyriausybės ir profesinės mokyklos turėtų organizuoti informavimo kampanijas tam, kad padėtų pakeisti neigiamą dualinio ir darbu paremto mokymo reputaciją

vetriangle
acting together

- Išsamesni tyrimai arba keitimosi platformos sukūrimas galėtų padėti tarpinėms organizacijoms greičiau reaguoti į besikeičiančius darbo rinkos poreikius ir galimus pramonės poreikius.

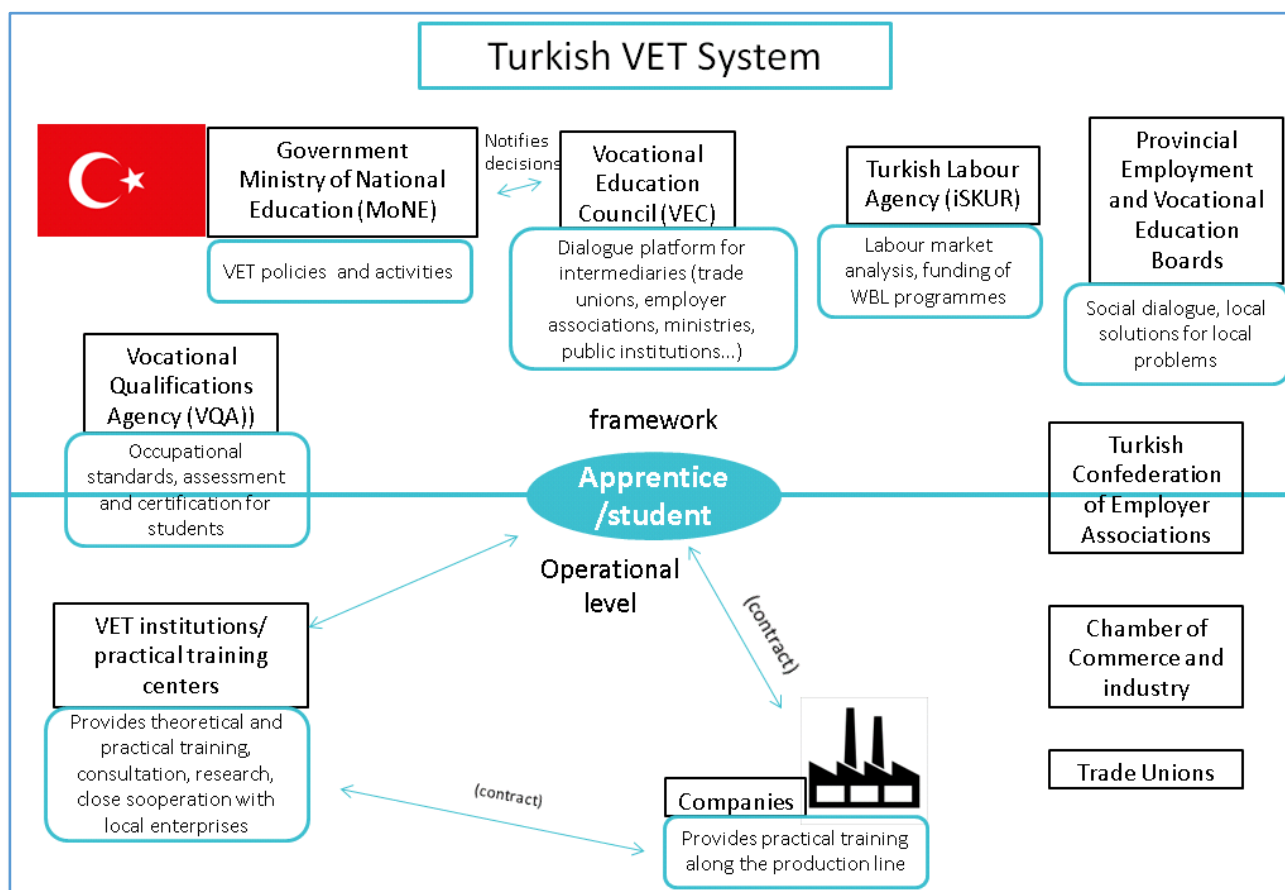

Erasmus+

Turkija

Tarpinės organizacijos

Apžvalga

Elementai

Profesinio rengimo politiką ir veiklą vykdo **nacionalinė švietimo ministerija (MoNE)** pagal Įstatymą Nr. 3308.

Darbo ir socialinės apsaugos ministerija (MOLSS) yra viena iš pagrindinių veikėjų, su kuria MONE bendradarbiauja dėl žmoniškųjų išteklių ir pameistrystės mokymų.

Turkijos darbo agentūra (İSKUR): kaip MOLSS įstaiga İSKUR įgyvendina ir finansuoja darbu paremto mokymo programas visoje šalyje, du kartus per metus atlieka darbo rinkos analizę.

Profesinio rengimo taryba (VEC): VEC sudaro ministerijų, valstybinių institucijų ir agentūrų, darbdavių ir darbdavių atstovai. Taryba yra viešojo ir privataus sektoriaus partnerystės pavyzdys, sujungiantis ministerijas, profesines ir darbdavių sąjungas, valstybines institucijas ir socialinius partnerius. VEC priima sprendimus dėl profesinio ir techninio ugdymo programų įgyvendinimo visose formaliojo, neformaliojo, pameistrystės mokymo įstaigose. Apie Tarybos sprendimus pranešama nacionalinei švietimo ministerijai.

Provincijos užimtumo ir profesinio rengimo tarybos: yra svarbūs mechanizmai, kurie pasitelkia socialinio dialogo metodą "vietiniai sprendimai vietinėms problemoms". Jos buvo sukurtos, siekiant mobilizuoti vietos institucijas ir išteklius kovai su nedarbu, užtikrinant bendravimą ir bendradarbiavimą tarp skirtingų institucijų ir organizacijų. Tarybas sudaro valdžios institucijų atstovai, taip pat darbuotojai, darbdaviai ir prekybos sąjungos, pramonės rūmai ir kiti vietos organizacijų atstovai.

Profesinių kvalifikacijų agentūra (VQA / MYK): VQA rengia profesinius standartus, paremtus realiais darbo rinkai reikalingų kompetencijų poreikiais, taip pat turi svarbias pareigas studentų vertinimo ir sertifikavimo srityje.

Be jau paminėtų, Turkijoje pagrindiniai veikėjai yra šešios pagrindinės tarpininkų organizacijos:

Darbdaviai yra susiję tik su viena pagrindine darbdavių asociacija, o federacinės asociacijos daugumoje yra sektoriai: **TISK** (Turkijos darbdavių asociacijų konfederacija). Taip pat yra prekybos, pramonės ir amatų rūmai, **TOBB** ir amatininkų organizacija **TESK** (Turkų prekybininkų ir amatininkų konfederacija).

Profesinės sąjungos pusė yra sudėtingesnė ir suskirstyta:

- Pagrindinė šiuolaikiška ir vidutinių profsąjungų konfederacija **TURK-IS** (Turkijos profesinių sąjungų konfederacija). TÜR-K-IS turi privilegijuotą poziciją socialinio dialogo srityje ir akivaizdu, kad tiek vyriausybė, tiek darbdaviai noriai su ja bendrauja.
- Tradiciškesnė ir radikalesnė konfederacija **HAK-IS** (Turkijos realių profesinių sąjungų konfederacija). Kai kuriuose sektoriuose HAK-IS yra svarbesnis ir nepaisant tradicinės politikos turi stiprius ryšius su ES, todėl dalyvauja kai kuriuose su darbdaviais ir vyriausybe susijusiuose projektuose.
- Šiuolaikinė ir radikali konfederacija **DİSK** (progresyvių darbininkų sąjungos konfederacija). DISK paprastai nėra įtraukiamas, nors turi gerus ryšius su ES. Kai kuriose srityse yra laikoma revoliucine organizacija, o ne profesine sąjunga.

Dar yra trys profesinės sąjungos, atstovaujančios vyriausybės darbuotojus.

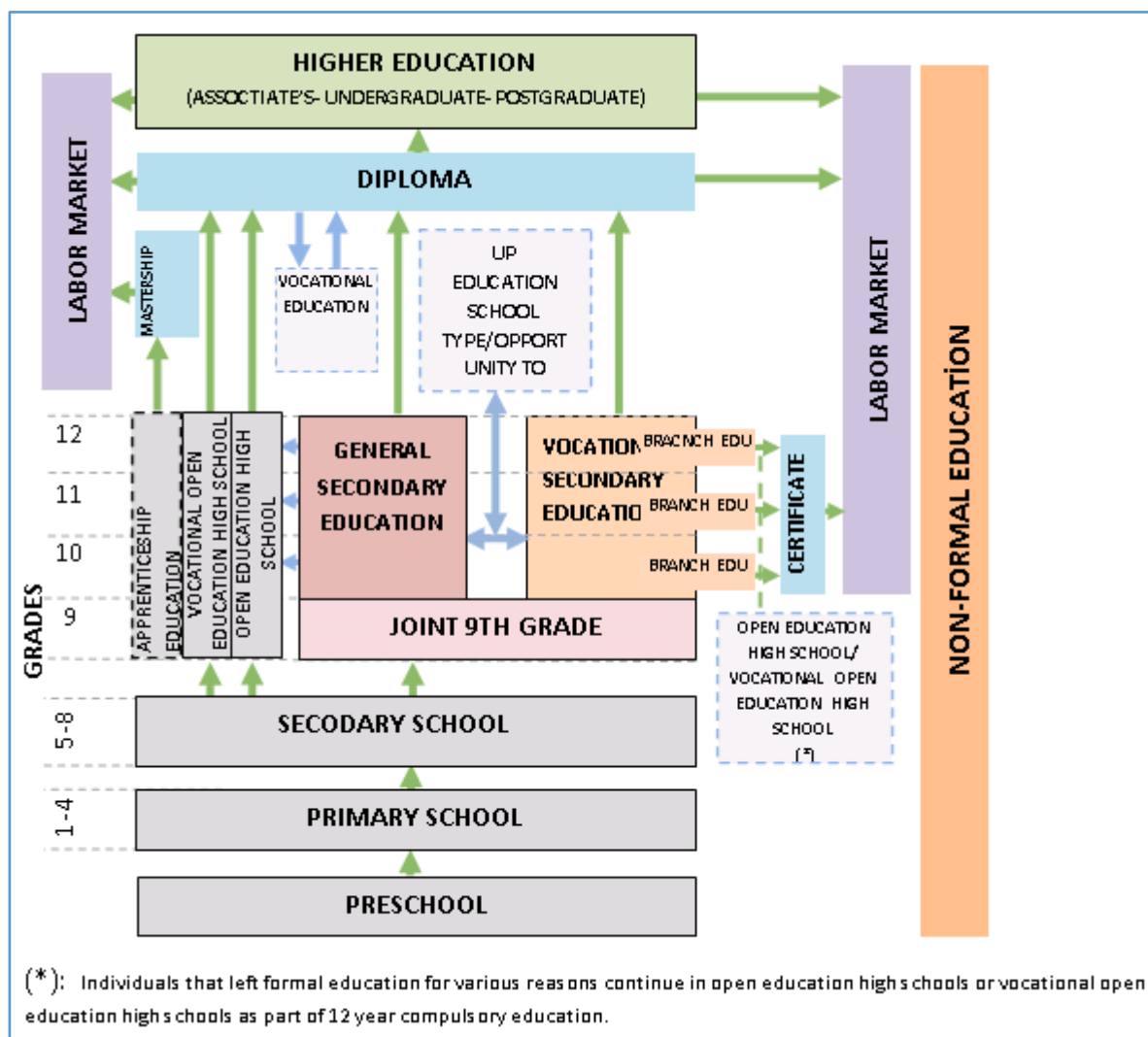
Tarpinių organizacijų atstovai dalyvauja darbo grupių susitikimuose, pavyzdžiui, mokymo programų rengimo, profesinių standartų, mokymosi visą gyvenimą ir kokybės užtikrinimo srityse. Tarpinės organizacijos taip pat turi aktyvų vaidmenį kuriant nacionalinę kvalifikacijų sistemą, įskaitant įstatymą dėl profesinės kvalifikacijos agentūros įsteigimo.

Turkijoje yra profesinių sąjungų, kurias sudaro skirtingos darbo rinkos sektorių grupės. Šių profesinių sąjungų ir darbdavių organizacijų sprendžiami klausimai yra tokie kaip darbuotojų atlyginimai / darbo užmokestis ir socialinės teisės. Sprendimai priimami kartu su darbo ir socialinės apsaugos ministerijos atstovais (MoLSS). Organizuojami reguliarūs kasmetiniai susitikimai, o pusiausvyrą ir darną tarp darbo rinkos ir darbdavių organizacijų nacionaline prasme užtikrina darbo ir socialinės apsaugos ministerija.

Profesinių sąjungų ir darbdavių organizacijų struktūroje nėra jokio organinio ar hierarchinio ryšio.

Įvairių sektorių atstovai (profesinės sąjungos ir darbdavių organizacijos) reguliariai rengia kasmetinius susitikimus ir aktyviai dalyvauja visose darbo rinkos veiklose nacionaliniu ir regioniniu lygiu.

Mokymas

Turkijoje yra privalomas 12 metų išsilavinimas. Švietimas yra padalintas į dvi grupes: formalus ir neformalus. Formalus profesinis mokymas yra įgyvendinamas "profesinėse ir techninėse Anatolijos vidurinėse mokyklose". Šiose mokyklose švietimo trukmė yra 4 metai. Studentai profesinį mokymą pradeda antroje klasėje pasirinkdami profesinę sritį. Profesinį mokymą sudaro tiek teorija, tiek praktika. Praktiniai mokymai vyksta mokyklos dirbtuvėse remiantis darbu paremtu mokymo metodais. Paskutiniais metais mokiniai 3 dienas per savaitę praktiką atlieka įmonėse. Mokiniai praktikos metu gali užsidirbti ir pasibaigus praktikai

įsidarbinti įmonėje. Po baigimo mokiniai įgiję profesiją “technikas” turi įgaliojimą steigti įmonę. Neformaliame švietime yra keletas kursų sertifikavimo programoms. Nuo 2010 m. dėka projekto UMEM šie kursai yra įgyvendinami remiantis darbu paremtu mokymo metodais. Mokiniai, norėdami gauti pažymėjimą, turi baigti praktinius mokymus. Kitiems, kurie negali pasinaudoti šiomis švietimo programomis, yra pameistrystės sistema. Šioje sistemoje jauniems žmonėms mokykloje suteikiamas tik vienos dienos teorinis išsilavinimas, o likusią dalį jie dirba įmonėse.

Praktiniai mokymai Turkijoje vykdomi įvairiose komercinėse įmonėse. Remiantis profesinio mokymo įstatymo nr. 3308 18 straipsniu, Turkijoje valstybinės ir privačios įstaigos, institucijos ir įmonės, kuriose dirba dešimt ar daugiau darbuotojų, profesinio mokymo mokiniams organizuojamas įgūdžių lavinimas, turi sudaryti ne mažiau kaip penkis procentus jų įdarbintų darbuotojų skaičiaus. Norint įdarbinti mokinį, praktikantą ar praktikos kandidatą yra būtinas įmonėje dirbantis kvalifikuoto ir sertifikuotas instruktorius. Mokiniai, įgiję tam tikro lygio profesinį mokymą, praktinius įgūdžius įgyja laikydamiesi profesinių mokyklų ir praktikos vietų sukurtų formalių protokolų. Remiantis profesinio ir techninio švietimo įstatymu, apie įmones, įdarbinusias dešimt ar daugiau darbuotojų, Turkijos darbo agentūrų direktoratai praneša provincijos nacionalinio švietimo direktoratomis ir regiono aukštojo mokslo įstaigoms.

Praktinio mokymo teikėjai yra atsakingi už:

- Mokinio verslo orientaciją
- Mokinių paskirstymą pagal jų sritis, filialus bei jų išankstinę kvalifikaciją
- Vidurinio ir aukštojo mokslo įstaigų mokinių sertifikavimą
- Kvalifikuotų įmonės instruktorių kaip komisijos narių siuntimą į vidurinių mokyklų įgūdžių egzaminus

Kiti šios kvalifikacijos egzamino komisijos nariai yra:

- Mokyklos techninės pagalbos direktorius
- Atitinkamos srities mokyklos vadovas
- Atitinkamo filialo mokykloje vadovas
- Atitinkamos srities mokytojai mokykloje

Kas moko?

Pagrindinis mokytojų rengimo šaltinis yra švietimo fakultetai. Techninio rengimo, profesinio mokymo ir prekybos ir turizmo mokslo fakultetai, kurie rengė profesijos ir techninio vidurinio ugdymo įstaigų mokytojus, buvo uždaryti, juos 2009 m. lapkričio 13 d. Turkijos parlamento sprendimu nauji: technologijų, meno ir

dizaino bei turizmo. Sprendimas priimtas dėl užimtumo problemų, su kuriomis pastaraisiais metais susidūrė šių mokyklų absolventai bei remiantis Turkijos aukštojo mokslo tarybos rekomendacijomis. Šie naujieji fakultetai rengia inžinierius. Be to, šių fakultetų absolventai gali tapti techninių ar profesinių mokyklų mokytojais, jei dalyvaus pedagoginiuose kursuose.

Profesinio mokymo mokytojai, baigę aukščiau paminėtas Turkijos profesines mokslo įstaigas, gali įsidarbinti įvairiausiose srityse ir įmonėse, išskyrus mokymą.

Profesijos mokytojai turi turėti 4 metų bakalauro laipsnį atitinkamose švietimo fakultetų srityse. Nėra reikalavimo magistro ar doktorantūros studijoms. Inžinerijos bei technologijos fakultetų absolventai gali įgyti mokytojų kvalifikaciją dalyvaudami magistro ar pedagoginio formavimo mokymuose, kurie siūlomi tam tikrą laiką. Tokiu būdu jie gali tapti mokytojais profesinio švietimo mokyklose, priklausančiose nacionalinei švietimo ministerijai.

Kita vertus, praktinį mokymą darbo vietose užtikrina kvalifikuoti instruktoriai (praktinio darbo mokytojai). Kvalifikuotas instruktorius yra asmuo, įgijęs meistriškumo kompetenciją, atsakingas už pameistrystės mokinių, meistrų ir profesinių vidurinių mokyklų mokinių mokymą, taip pat jis žino ir taiko profesinio mokymo metodus. Dažniausiai tai profesinių mokyklų mokytojai, įdarbinti kvalifikuotais instruktoriais. Įmonėse, kurios profesinių įgūdžių apmoko 10 ar daugiau mokinių, įsteigiamas mokymo padalinys. Į šį padalinį paskiriami kvalifikuoti instruktoriai, turintys meistriškumo ir profesinės kompetencijos pedagoginį išsilavinimą. Pedagoginis rengimo kursas, organizuojamas profesinio mokymo ir švietimo centruose, yra būtinas, norint išlaikyti kvalifikuoto instruktoriaus egzaminą ir gauti pažymėjimą.

Siekiant stebėti ir įvertinti praktinius mokymus įmonėse, mokyklos kiekvienai mokinių grupei paskiria koordinatorių mokytoją. Taigi galima teigti, jog mokyklos praktinio mokymo laikotarpiu vertina įmones ir kvalifikuotus instruktorius.

Nacionalinė švietimo ministerija (MoNE), profesinio ir techninio ugdymo generalinis direktoratas, mokymo programų ir mokymo priemonių katedra yra atsakingi už profesinio mokymo programų rengimą.

Departamentas yra atsakingas už:

- Su profesiniu ir techniniu švietimu susijusių mokymo programų rengimą, atsižvelgiant į darbo rinkos poreikius ir lūkesčius
- Parengtų mokymo programų ir mokymų tvarkaraščių pateikimą švietimo tarybai
- Vadovėlių, elektroninių knygų ir kursų turinio parengimą

- Mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos tyrimų, susijusių su vadovėliais ir mokymo medžiagomis, atlikimą ir pateikimą švietimo tarybai
- Išmatuojamų kompetencijų pagal sritis ir kryptis nustatymą
- Užsienyje įgytų programų turinio įvertinimo ir pripažinimo užtikrinimą

Turkijos profesinio mokymo sistema apima įvairias galimybes:

- Profesinio ir techninio vidurinio ugdymo mokymas specialistų ir technikų kvalifikacijai gauti
- Pameistrystės mokymas kaip įmonių ir profesinio mokymo centrų bendradarbiavimas
- Neformalusis ugdymas, teikiamas profesinio mokymo centruose

Tikslinė grupė

Formaliojo profesinio mokymo teikėjai neteikia konkrečioms tikslinėms grupėms skirtų specialių mokymo programų, tačiau neformaliojo ir neoficialaus išsilavinimo teikėjai (atvirosios profesinės mokyklos, profesinio mokymo centrai, viešieji mokymo centrai ir kt.) profesinio mokymo paslaugas teikia kiekvienai amžiaus grupei, kiekvienam tipui ir pobūdžiui.

Turkijos įdarbinimo agentūra jaunesniems nei 15 metų bedarbiams, priskyrusi juos konkrečioms darbdaviams, teikia profesinį mokymą.

Mokymo programa / Sertifikavimas / Egzaminai / Modernizacija

Nacionalinė švietimo ministerija nuo 1993 m. rengia modulinės profesinio mokymo programas. Konkrečiau, ES finansuojamų SVET projektų dėka nuo 2002 m. intensyviai rengiamos kompetencijomis pagrįstų modulių profesinio mokymo programų vystymo studijos. Šiame kontekste 9-10-11-12 klasėms 17 darbo rūšių ir 64 sritims paruoštos ir švietimo tarybos patvirtintos mokymo programos. Turkijos nacionalinė švietimo ministerija pritaikė Europos kvalifikacijų sąrangą (EQF), kurią sudaro 8 orientaciniai lygiai, ir sukūrė kompetencijomis pagrįstas modulinės profesinio mokymo programas. Pirmieji 4 EKS orientacinius lygiai (1, 2, 3 ir 4) priskirti MoNE, o likusieji (5, 6, 7 ir 8) - aukštojo mokslo tarybai (CoHE).

Mokinių, kurie gauna profesinį mokymą įmonėse, įgūdžiai yra įvertinami kiekvienų mokslo metu paskutinę savaitę laikant įgūdžių egzaminą. Remiantis egzamino komisijos sprendimu, šis egzaminas yra laikomas raštu ir / arba raštu pagal įgūdžių charakteristikas. Įgūdžių egzaminus atlieka komisija, kurią sudaro kvalifikuotas darbdavio treneris, vienas iš atitinkamos srities / departamento / dirbtuvės / laboratorijos vadovų bei išoriniai nariai, atstovaujantys profesijos darbdavių organizaciją. Įgūdžių egzamino balą surado darbo rezultatų suma

ir egzaminų įvertinimas. Įgūdžių testas vertinamas daugiau kaip 100 taškų. 80 procentų iš jų skiriama egzaminui ir 20 procentų - darbo rezultatams.

Nacionalinę profesinių kvalifikacijų sistemą pagal Europos kvalifikacijų sąrangą nuo 2007 m. įgyvendina profesinių kvalifikacijų institucija, kuri kuria profesinių kompetencijų kokybės užtikrinimo sistemą, pagrįstą nacionaliniais ekonomikos sektorių profesijų standartais. Visoje šalyje yra įsteigtos sektorinės skyrimo organizacijos (VocTest centrai). Ši sistema suteikia kvalifikaciją tęstiniam profesiniam mokymui. VocTest centrų profesinio standartizavimo, testavimo ir sertifikavimo paslaugas finansuoja VQA.

Profesinio mokymo priežiūra yra centralizuota. Mokymų programų struktūra yra nustatomos nacionaliniu lygmeniu.

MoNE yra pagrindinė institucija, atsakinga už švietimą Turkijoje. Mokslinius tyrimus daugiausia atlieka MoES švietimo bei mokslinių tyrimų ir plėtros departamentai.

Socialiniai partneriai prisideda prie profesiniam mokymui ir darbo rinkos tyrimams ir analizei skirtų mokslinių tyrimų veiklų.

Pavyzdžiui, ISKUR (Turkijos įdarbinimo agentūra) atlieka darbo rinkos analizę du kartus per metus, o šios analizės padeda politikos formuotojams priimti nuoseklius sprendimus dėl profesinio mokymo, atsižvelgiant į ilgalaikius strategijos prioritetus ir tikslus. Šie tyrimai padeda stiprinti profesinio mokymo ir įsidarbinimo ryšį, bei ugdo darbo rinkos poreikius atitinkančius žmogiškuosius išteklius.

Remiantis profesinio mokymo įstatymo nr. 3308 18 straipsniu, Turkijoje valstybinės ir privačios įstaigos, institucijos ir įmonės, kuriose dirba dešimt ar daugiau darbuotojų, profesinio mokymo mokiniams organizuojamas įgūdžių lavinimas, turi sudaryti ne mažiau kaip penkis procentus jų įdarbintų darbuotojų skaičiaus.

Įmonės, kuriose dirba dvidešimt ir daugiau darbuotojų, mokiniams yra mokamas ne mažiau nei 30 procentų minimalaus darbo užmokesčio ir ne mažiau kaip 15 procentų toje įmonėje minimalaus darbo užmokesčio.

Be to, įmonės moka papildomą sumą pagal ekonominę vertę, kurią mokinys sukuria darbo vietoje. Automobilių (kėbulo darbų, dažymo, surinkimo darbų), baldų, metalo (suvirinimo padėjėjo) sektoriuose ir srityse mokiniai į gamybą gali būti įdarbinami iš karto taip įmonei užtikrinamas pelnas.

Darbu paremtas mokymas

Nacionalinė švietimo ministerija (MoNE) pripažįsta vis didesnę profesinio mokymo svarbą. Siekiama, kad profesinis rengimas būtų grindžiamas:

- Darbo rinkos poreikiais ir reikalavimais;
- Dalyvavimo požiūriu;

- Profesinio mokymo absolventų tarptautiniu įsidarbinimu;
- Tęstiniu tobulinimu ir kokybės gerinimu.

Socialinis pripažinimas

Visuomenės požiūris į profesinį rengimą ir mokymą Turkijoje, kaip ir bet kurioje kitoje pasaulio šalyje, turi keletą aspektų, kuriuos reikia ištaisyti. Pavyzdžiui, bendrasis akademinis išsilavinimas vertinamas geriau nei profesinis, nes dauguma mokinių tėvų vis dar yra įsitikinę, jog profesinių mokyklų mokiniai yra ne tokie gabūs kaip akademinų mokyklų mokiniai, kurie yra daug protingesni ir gyvena daug geriau. Tačiau Turkijoje įgyvendinta reforma tiesiogiai nesusijusi su akademinų ir profesinių kelių lygybe. Vietoje to, daugiausia dėmesio skiriama profesinio mokymo reklamavimui, remiantis gerosios praktikos pavyzdžiais. Kita vertus, svarbu žinoti, kad ši nuostata, dėl naujausių profesinio mokymo reformų programų (pvz., SVET, MVET ir HRDVET projektai), lėtai nyksta.

Bet iki visuomenės pripažinimo, kad profesinis mokymas yra vienas iš įprastų mokymosi kelių, kuris nesukeltų jokių neigiamų emocijų, dar ilgas kelias. Siekiant šio tikslo, ministerija rengia įvairius renginius, tokius kaip informaciniai seminarai, karjeros dienos, verslumo konferencijos, mokymosi visą gyvenimą seminarai, profesinio rengimo informacijos centrų kūrimas ir kt.

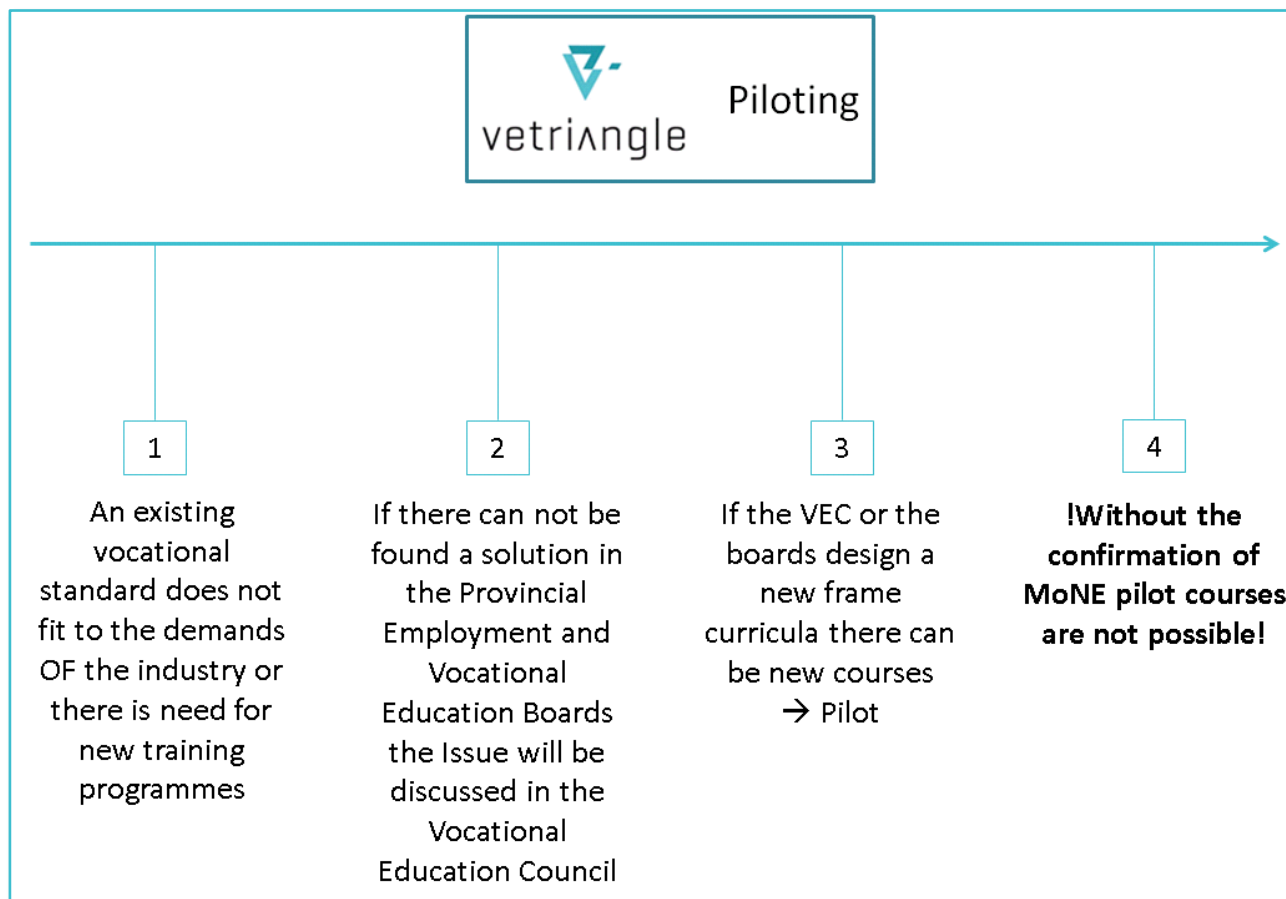
Dėl šios priežasties, ministerija neseniai sukūrė internetinį portalą "Nacionalinė karjeros informacijos sistema". Karjeros planavimo ir konsultavimo paslaugų sistema naudojama visiems profesinio mokymo mokiniams ir asmenims, besidomintiems apie profesinio mokymo programas. Tad ši Sistema naudinga ir bedarbiams ir savo darbą norintiems pakeisti asmenims. Paprastai apibūdinant, bet kuris asmuo, norintis planuoti savo karjerą atsako į klausimų sąrašą, perskaito sistemos parengtą profilį ir nustato jo karjeros galimybes.

Problemos / Iššūkiai

Dėl centralizuotos profesinio rengimo sistemos Turkijoje labai sunku atitikti vietinės pramonės poreikius ir reikalavimus. Centrinėms organizacijoms ir institucijoms išskirstytos atsakomybės ir užduotys negali kompensuoti regioninių ar vietinių skirtumų, todėl Sistema nėra pakankamai lanksti, kad galėtų greitai reaguoti į sparčius pramonės poreikių pokyčius. Vienas iš pavyzdžių yra tai, kad neįmanoma išbandyti naujo mokymo programos turinio ar atlikti bandomuosius mokymus be MoNE leidimo.

Kitas su šia situacija susijęs sunkumas yra darbdavių ir profesinio mokyklų dialogo trūkumas. Nors tokio pobūdžio dialogas pagal dokumentus yra VEC atsakomybė, realybėje jis yra neveiksmingas ir neefektyvus, nes nėra aktyviai įgyvendinamas.

Bandymas / Geroji praktika

Kokie sektoriai ir profesijos yra tinkami pameistrystės modeliui paremtiems mokymams Turkijoje?

- Informacinės technologijos
- Elektra ir elektronika
- Laivyba
- Statyba
- Chemija
- Juvelyrika
- Mašinų technologija
- Spauda
- Metalurgija
- Baldų gamyba ir interjero dizainas
- Motorinės transporto priemonės
- Plastikos

vetriangle
acting together

- Keramika ir stiklo gamyba
- Žemdirbystė
- Tekstilė
- Montavimas ir oro kondicionavimas

Rekomendacijos

Bendrosios

- Kadangi profesinio mokymo sistema yra gana centralizuota ir turi daug suinteresuotų asmenų bei tarpinių organizacijų, ilgainiui ji gali tapti efektyvesnė, ypač kas susiję su bandomaisiais kursais ar naujo turinio testavimu. Viena iš galimybių būtų priimti daugiau provincijos užimtumo ir profesinio rengimo tarybos kompetencijų ir atsakomybių.
- Dėl esamos centralizacijos gali būti vertinga daugiau dėmesio skirti vietiniams poreikiams ir įgyvendinti vietos VEC su visomis tarpinėmis organizacijomis. Tai taip pat gali būti pakaitalas profesinių sąjungų ir darbdavių asociacijų bendradarbiavimui.
- Didesnė vietinių tarpinių organizacijų kompetencija reaguojant į vietinės pramonės poreikius ir reikalavimus → Reikėtų skatinti “iš apačios į viršų” metodiką

Perėjimas į IO2

Šį intelektualinį rezultatą MAI naudos kaip pagrindą IO2 modulinės mokymo programai kūrimui. Sąveika gali būti naudojama atsižvelgiant į tarpininkų vaidmenį, taip pat į galimus naujus ryšius tarp jų. Randamas tiesioginis ryšys tarp skirtingose šalių įvairių institucijų / organizacijų atsakomybės ir užduočių rengiant mokymo programas. Kaip sprendimas galėtų būti įvairių socialinių partnerių įtraukimas į IO2 mokymo programų rengimą. Be mokymo paslaugų teikėjų (profesinių mokyklų ir įmonių) mokiniai ir pameistriai galėtų dalyvauti rengiant mokymo programas, mokymo medžiagą ir mokymosi tikslus.

- Mokiniai / pameistrystės programos dalyviai vystymo procese turėtų dalyvauti kartu su profesinėmis mokyklomis ir įmonėmis
- Galėtų būti sukurtos lanksčios mokymo programos dalys
- Turėtų būti konsultavimo / diskusijų platforma bendravimui su visomis tarpinėmis organizacijomis
- Jei vėlesniame projekto etape esančiame bandyme nėra pameistrystės charakteristikų, tada turėtų būti numatytos papildomos priemonės, pavyzdžiui praktikos, mokymas darbo vietoje...

Praktinio mokymo turiniui ir mokymui įmonėse svarbu turėti kvalifikuotus instruktorius ir mokytojus, kurie ne tik yra apmokyti ir kvalifikuoti praktiniame turinyje ir procesuose, bet ir kompetencijų ir modulinio mokymo metoduose. Be specifinės profesinės darbo patirties, jie taip pat turi turėti didaktinius ir pedagoginius įgūdžius. Be to jie taip pat turėtų būti mokinių mentorai. Šis mentorystės vaidmuo taip pat gali būti įmonių baimės, kad už apmokymus nėra kompensuojama kai mokiniai įsidarbina kitose įmonėse, sprendimas. Mokinys, kuris užmezgė teigiamus santykius su savo mokytoju ir įmone, gerai apsvarstys išėjimo vertę. Praktikos mokytojo vaidmuo yra labai svarbus ir neturėtų būti nuvertintas, siekiant bandomojo kurso ar gamybinės praktikos sėkmės. Todėl įmonėms būtų naudinga sudaryti įgūdžių profilius ir įdėti pastangų įdarbinant mokytojus. Be to, papildomos priemonės, pavyzdžiui tarpusavio mokymasis su mokyklos mokytojais, pedagoginis / didaktinis mokymas ar konkrečios skatinimo iniciatyvos galėtų būti paskata didinti kvalifikuotų mokytojų poveikį.

Ilgainiui galėtų būti naudinga įgyvendinti ne tik mokymosi bendradarbiavimą su viena įmone, bet ir remti mokymosi bendradarbiavimą tarp skirtingų to paties pramonės sektoriaus įmonių. Tai sumažina įmonių mokymo išlaidas, kurios yra svarbus veiksnys MVĮ, bei gali turėti teigiamą poveikį mokymo turiniui ir programoms, pavyzdžiui papildomas turinys ar moduliai.

Paskutinis aspektas, į kurį reikia atsižvelgti, yra pagrįsta pusiausvyra tarp holistinio kompetencijomis pagrįsto vokiško metodo ir stipraus ispaniško modulinio metodo dėmesys. Daugumos sistemų pokyčiams labiausiai tiktų subalansuotas šių dviejų ekstremalių sistemų požiūris.

PROJECT PARTNERS:

The publication is available at the website: www.vetriangle.eu

Publication implemented with the financial support of the European Commission.

The publication reflects only the position of its authors, the European Commission and the Erasmus + National Agency are not responsible for its substantive content. Free publication.

acting together

vetriangle

vetriangle.eu

Erasmus+

Funded by the European Union